

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcji i Administracji ulica Czarnieckiego 1. 8. — Ekspedycja miejscowa w Agencji dzienników St. Sokolowskiego; Pasaż Hausmanna 1. 9. — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcji nr. 8.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu: rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 80 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwszy 75 ct., drugi 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza miarą petitową, ogłoszenia zaś tabelaryczne i herbowe po 10 ct. od jednego wiersza miary petitowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie Agencja dzienników Stanisława Sokolowskiego Pasaż Hausmanna 1. 9; we Francji w Paryżu wyłącznie Agencja pana Adama Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

CZEŚĆ URZĘDOWA

P. Prezydent Ministrów zamianował sekretarza powiatowego, przydzielonego do służby w c.k. Namiestnictwie w Galicji, Jana Adamiaka, adjunktem dyrekcji urzędów pomocniczych w Prezydium Rady Ministrów.

Pan Minister sprawiedliwości przeniósł radców sądu krajowego:

Karola d'A bancourta, naczelnika sądu powiatowego w Żurawnie, do Lwowa; Konstantego Praweckiego, naczelnika sądu powiatowego w Belżu, do Przemyśla; Maksymiliana Finkelsteina, naczelnika sądu powiatowego w Brzozowie, do Sambora; Józefa Swaryczewskiego z Brzeżan do Lwowa; Alojzego Dobrzańskiego z Tarnopola do Sambora; Józefa Kristela, naczelnika sądu powiatowego w Wyżnicy, do Czerniowca i Józefa Zeidlera z Suczawy do Czerniowca;

dalej zamianował radcami sądu krajowego przy trybunałach sądowych I. instancji, sekretarzy sądowych:

Włodzimierza Gładyszowskiego i Włodzimierza Haszczyca w Przemyśle obu dla Przemyśla, oraz Joachima Tomaszewskiego we Lwowie dla Sanoka; zastępcę prokuratora Państwa Józefa Pażkiewicza w Złoczowie dla Sanoka; sędziego powiatowego dr. Ernesta Mandyczewskiego w Dornie Watrze dla Suczawy; sekretarzy sądowych: Andrzeja Loreka w Jarosławiu dla Sambora, Antoniego Kauczyńskiego we Lwowie dla Lwowa, Aleksego Taniaczkiwicza we Lwowie dla Brze-

żan, Teodora Bordolo Abondi de Boreo we Lwowie dla Lwowa, Konstantego Mironowicza w Sokalu dla Tarnopola, dr. Kornela Kisselitzę w Suczawie dla Suczawy, dr. Emanuela Drezdnera w Czerniowcach dla Czerniowca, sędziego powiatowego w Sadagórze Emila Orobko dla Czerniowca; sekretarzy sądowych: Stanisława Wierzbickiego we Lwowie dla Lwowa, Feliksa Bernackiego w Bóbrce dla Kołomyi, Stanisława Nowodworskiego w Kopyczyńcach dla Kołomyi, Emila Prokopowici w Suczawie dla Suczawy, sędziego powiatowego Eliasza Dana w Koelmaniu dla Suczawy i adwokata dr. Wiktoryna Mańkowskiego w Rohatynie dla Kołomyi;

radcami sądu krajowego i naczelnikami sądów powiatowych sędziów powiatowych: Antoniego Twerdochleba w Jarosławiu, Eustachego Terleckiego w Sądowej Wiszni, Józefa Strutyńskiego w Żydaczowie, Włodzimierza Nestorowicza w Ustrzykach, Teofila Eywelinga w Storożynie, Jana Czadernę w Delatynie, Jana Wokroja w Olesku, Stanisława Czerwińskiego w Kossowie, Michała Fedynskiego w Podhacach, Józefa Reicherta w Borszczowie, Karola Rybotyckiego w Chodgowie, Leona Łuszczewskiego w Kozowej, Modesta Karatnickiego w Kaluszu, Włodzimierza Łukawieckiego w Wojniowie, Włodzimierza Kiszakiewicza w Obertyni i Józefa Bilińskiego w Baligródzie — wszystkich z pozostawieniem w dotychczasowych miejscach urzędowania;

radcami sądu krajowego i naczelnikami sądów powiatowych sekretarzy sądowych: Józefa Radziechowskiego w Złoczowie dla Czortkowa, Teofila Gielitowicza w Ottynie dla Brzozowa, Henryka Góralskie-

go w Kossowie dla Belza i Teofila Grochowicza w Brzeżanach dla Dynowa.

Pan Minister sprawiedliwości przeniósł radców sądu krajowego: Wincentego Rajęę, naczelnika sądu powiatowego w Radomyślu, do sądu obwodowego w Nowym Sączu; Feliksa Rebena, naczelnika sądu powiatowego w Krośnie, do sądu obwodowego w Jaśle; dr. Bronisława Wydrychiewicza, naczelnika sądu powiatowego w Liskach, do sądu krajowego w Krakowie i Mieczysława Turawicza w Nowym Sączu do sądu krajowego w Krakowie;

dalej zamianował radcami sądu krajowego sekretarzy sądowych: dr. Franciszka Mietelskiego w Tarnowie dla Rzeszowa; dr. Ernesta Gruczyńskiego, dr. Wojciecha Dąbrowieckiego i dr. Emila Eibenschütza, wszystkich w Krakowie, dla Krakowa; zastępcę prokuratora Państwa Antoniego Piotrowskiego w Krakowie dla Rzeszowa; sekretarza prokuratury skarbu dr. Józefa Muczkińskiego we Lwowie dla Krakowa i adwokata dr. Jana Cieszyńskiego w Białej dla Nowego Sącza.

Pan Minister sprawiedliwości zamianował radcami sądu krajowego i naczelnikami sądów powiatowych: sędziego powiatowego Jana Muchowicza w Grybowie dla Brzostka, sekretarza sądowego Aleksandra Namysłowskiego w Nowym Sączu dla Liszek, sekretarza sądowego Marcina Stubera w Jaśle dla Biecia i sędziów powiatowych: dr. Mieczysława Kieckiego w Krościenku, Marcina Staszczaka w Leżajsku, Wojciecha Pawlikowskiego w Tuchowie, Stanisława Kuzię w Ulanowie, Sta-

niśława Zacharyasza w Myślenicach i Andrzeja Madejskiego w Niepołomicach dla dotychczasowych ich miejsc urzędowania.

Pan Minister sprawiedliwości przeniósł sędziego powiatowego dr. Adama Pileckiego z Dynowa do Żurawna; dalej sekretarzy sądowych: Maksymiliana Kobyłańskiego z Zastawy do Suczawy, Epaminondas Voronea z Solki do Suczawy; Hipolita Fedorowicza z Chodorowa, dr. Rudolfa Neumanna z Belza, obu do sądu krajowego we Lwowie; Antoniego Nehrebeckiego z Rawy do Przemyśla; Maryana Rappego z Borszczowa do Chodorowa, Władysława Freunda z Bursztyna do Brzeżan i Jana Fedynkiewicza ze Stryja do Przemyśla;

następnie zamianował sędziami powiatowymi adjunktów sądowych: Hipolita Calinescu w Radowcach dla Dorny Watry; Jana Stefanowicza w Czerniowcach dla Wyżnicy; Emila Tomoruga w Dorna Watra dla Sadagóry i Jerzego Tarnawskiego w Suczawie dla Koelmania;

sekretarzami sądowymi przy wyższym sądzie krajowym we Lwowie adjunktów sądowych: dr. Kazimierza Homme w Busku, Tadeusza Rybieckiego we Lwowie i Włodzimierza Zygałłowicza w Szczercu;

sekretarzami sądowymi przy trybunałach sądowych I. instancji: zastępcę prokuratora Państwa Józefa Meixnera w Czerniowcach dla Czerniowca i adjunktów sądowych: Władysława Dębskiego w Złoczowie dla Złoczowa; dr. Ludwika Dylskiego w Dolinie dla Lwowa; Mieczysława Dniestrzańskiego w Delatynie dla Lwowa; Włodzimierza hr. Russockiego w Brodach dla Stryja; Pawła Wojtasiewicz w Drohobyczu

16)

MARYA Br. HAGEN.

NAWRÓCONA.

(Ciąg dalszy).

— O nie — gwałtownie zawołała Hilda, robiąc krok naprzód i zagradzając mu drogę.
— Nie — teraz wysłuchasz mnie Pan do końca. Chcę ci jeszcze powiedzieć, że mimo twej starości moralnej nad wiek, naprawdę jesteś pan młodym. Nie zavraca się głowy i nie zaslepią się dorosłego człowieka tak łatwo i takimi sposobami, jakich ona używa. Obojętność jej jest udana, tak jak udaniem było jej nieszczęście dawniej. Ta ofiara przeznaczenia, jaką ona gra w oczach twoich, jest prostoprostu kobietą lekkomyślną, zepsutą, zimną... mówiono o niej wiele, ale ona o sobie więcej powiedzieć mogła. Nie bardzo, zdaje mi się, uważałeś pan na to, co ci dzisiaj o niej i o Korskim mówiłam, więc staraj się się dowiedzieć, co ten Henryk robi tutaj. Poco i dla kogo przyjechał do mnie. Człowiek, którego w ogóle mało znałam, prosi mnie nagle o przyjęcie go u siebie, przyjeżdża nie czekając na moją odpowiedź, błaga mnie o wyrobienie mu zaproszenia do was... i... ale idź pan, zobacz czy nie są przy sobie. Przyszłość dla nich staje się teraźniejszością. Człowiek, którego ona kocha, to Korski, tym, w którym chce miłość obudzić, jesteś ty. Ale nie słuchaj mnie, nie wierz mi... Kochaj ją, poznasz drogi, jakimi takie, jak ona kobiety prowadzą

podobnych tobie szaleńców. Teraz skończyłam... idź pan, nie mam mu już nic do powiedzenia, chyba to, że nadejdzie jeszcze chwila, w której złamany, nieszczęśliwy przyjdzie do mnie zebrać choć iskierekę miłości, ale wtenczas już nie z przeszłości dać panu nie będę mogła chyba... ten wachlarz

Zasmiała się rozwijając wachlarz, ale śmiech na jej ustach a wachlarz w rękę krótko pozostały. W tej samej chwili, w której ironicznie podawała mu wachlarz, Witold wyrwał go z jej ręki a łamiąc go w drobne drzazgi z wściekłością, całą siłą rzucił nim o ziemię i wybiegł z pokoju. Śmiech czy też jęk, podobny do syku węża, wyrwał się z piersi hrabiny, chwilę pozostała na miejscu, jakby wrosła w ziemię, potem szelest sukni oznajmił, że odchodzi. Wychyliłam się drżąca, przerażona, nie wiedząc sama co robić i ujrzałam ją zbliżającą się do miejsca, na którym leżał połamiany wachlarz. Patrząc nań chwilę, potem przyklekła, podjęła rozrzucone kawałki i usta do nich przyciskając rozplakała się. Na ten widok siły i wola opuściły mnie zupełnie. Nie zdając sobie sprawy z tego co robię, postąpiłam jeszcze o krok jeden i oparłam się o parapian. Usunął się on nieco, i na ten szelest zrywając się Hilda szybko się obejrzała. Oczy nasze się spotkały i na to spotkanie się z jej wejrzeniem, zerwała się we mnie niby burza szalona, otworzyłam usta, by jej wypowiedzieć nareszcie wszystko, co się na nie cisnęło, lecz słowa nie byłam zdolną wyrzec. Ona ujrawszy mnie, zbladła gwałtownie, cofnęła się nieco, i wpatrując się we mnie z wyrazem głębokiej nienawiści, rękę trzymającą złamany wachlarz, wzniosła do góry.

— Zemszczę się, zemszczę — szepnęła.
Nie dodawszy ani jednego słowa więcej opuściła pokój.

Nie byłam zdolną pozostać tam dłużej, coś mnie gnało tam... za niemi. Przeszedłszy się parę razy po salonie, by się nieco uspokoić, wróciłam do sali balowej. Tańczono zapamiętałe, ale między obecnymi nie było ani Hildy ani Witolda.

Szukając ich oczami, przeszłam po pod drzwi zimowego ogrodu i ujrzałam w nim Witolda z Henrykiem. Kończyli właśnie rozmowę rozstając się bardzo przeciągłym, serdecznym uściśnieniem ręki. Zobaczywszy mnie, Witold wyszedł do fumoiru, a Henryk do mnie się przybliżył. Przymusowym uśmiechem rozjaśniając ponurą zapewne twarz, zapytałam go obojętnym głosem, gdzie jest hrabina Hilda.

— Właśnie wyjechała — odpowiedział. — Chciałem — a raczej musiałem udawać, że chcę jej towarzyszyć, ale Witold był tak uprzejmy, że mnie zaprosił, bym tutaj spędził dni kilka. Pojmuję pani, z jaką wdzięcznością na tą propozycję przystałem — dodał ciszej, spoglądając znacząco na mnie.

— Uważaj pan — rzekłam z sarkastycznym uśmiechem — bo zdaje mi się, że znów czas swój tracisz.

Spojrzał na mnie długim, badawczym spojrzeniem i kłaniając się nisko:

— Dziękuję za przestrożę — odrzekł.

Jedną z tancerek wybrała go w tej chwili uwalniając nas wzajemnie od siebie, z czego skorzystałam, by bardzo stanowczym krokiem wejść do fumoiru.

Czterech starszych mężczyzn grało tu whista, a Witold stojąc przy stole, na którym leżały cygaretki, bardzo starannie choć wcale niepotrzebnie układał je jedną przy drugiej. Był tak zamysłony, że wejścia mego nie zauważył. Zbliżając się do niego:

— Przeszłam pana prosić o cygaretkę — rzekłam. Podniósł żywo głowę i patrząc na mnie zdziwiony, podał mi pudełko.

Nie paliłam nigdy prawie, mimo to wzięłam papierosa i trzymając go w ręku poczęłam go od świece zapalać. Patrzył na mnie nie mówiąc ani słowa. Po chwili odsuwając od płomienia cygaretkę, która zupełnie groziła spalaniem, podniosłam głowę i patrząc mu prosto w oczy, zniżonym, ale bardzo pewnym odezwałam się głosem:

— To, o czym pan myślisz, nie jest prawdą.

— O pani — rzekł z bardzo ironicznym uśmiechem kłaniając się lekko przedemną — jakże jestem dumny z tego, że pani myśli moje odgadując raczys. Myślałem, że to tylko moja właściwość odgadująca myśli i życzenia pani, którym zresztą — dodał z przy-ciskiem — już zadosyć uczyniłem. Nie wiem, czy pani już wiadomo, że Henryk postanowił siedzibę swoją przenieść do Sztetyna, i że ma zamiar obecnością swoją przez dni kilka nas uszczęśliwić.

— Cóż to ma wspólnego z memi myślami i życzeniami?

— O nie wiem pani i nie ośmielam się zgłębiać tej tajemnicy.

— Przecież...

— Stanowczo nie — to, czego się w niej domyślam, wystarcza mi zupełnie — zresztą — dodał — o prawdę nie dbam — jest mi tak obojętną. Chciałem zaskarbić sobie łaski pani, i zdaje mi się, że nie chybiłem celu, zatrzymując u siebie tak dawnego — tak dobrego jej przyjaciela, którego spotkanie tyle radości pani dzisiaj sprawiło.

(Ciąg dalszy nastąpi).

dla Lwowa i Włodzimierza Grabowieńskiego w Kołomyi dla Lwowa;

Sekretarzami sądowymi przy sądach powiatowych, adjunktów sądowych: Alfreda Sochackiego w Sieniawie dla Sieniawy, Łazarza Rosenfelda w Putilli dla Stanowic, Kazimierza Bogdanowicza w Dolinie dla Rożniatowa, Włodzimierza Kulezyckiego w Kałuszu dla Medenic, Leona Bereźnickiego w Bursztynie dla Bursztyna, Bazylego Malarkiewicza w Podhajcach dla Mościsk, Maksymiliana Kopyścińskiego w Budzanowie dla Budzanowa, Władysława Donichta w Kossowie dla Kossowa, Józefa Zborowskiego w Żurawnie dla Lisaka, Filemona Metellę w Czortkowie dla Żurawna, Jerzego Szmerowskiego w Mikulińcach dla Komarna, Edmunda Galika w Jarosławiu dla Jarosławia, Oresta Dębickiego w Brodach dla Brodów, Włodzimierza Lityńskiego w Sokalu dla Sokala, Jana Ogonowskiego w Rohatynie dla Borszczowa, Konstantego Pawlikowa w Niżankowicach dla Winnik, Hieronima Wierchowickiego w Buczaczu dla Tlumacza, Romana Dmochowskiego w Jaworowie dla Janowa, Eugeniusza Ansiona w Tarnopolu dla Żółkwi, Adolfa Felseis Nechaya w Rudkach dla Oleska, Stanisława Nowosielskiego w Trembowli dla Zabłotowa, Michała Felsztyńskiego w Podhajcach dla Potoka złotego, dr. Władysława Cichońskiego w Sądowej Wiszni dla Sądowej Wiszni, Włodzimierza Kuryłowicza w Mielnicy dla Rymanowa, Feliksa Orzelskiego w Skalacie dla Rohatyna, Jarosława Łepkiego w Drohobyczu dla Bełża, Leona Nawrockiego w Mikołajowie dla Mikołajowa, Juliana Garlickiego w Kałuszu dla Bolechowa, Maksymiliana Rosensteina w Rawie dla Rawy, dr. Władysława Hoszowskiego w Kulikowie dla Kamionki strumilowej, Kazimierza Piotrowskiego w Busku dla Łopatyna, Karola Leibscha w Kutach dla Kut, Tadeusza Dyakowskiego w Budzanowie dla Skolego, dr. Berla Horowitza w Zbarażu dla Kozowej, Bartłomieja Madeyskiego w Tyśmienicy dla Bóbrki, Juliana Curkowskiego w Sadagórze dla Zastawnej, Simeona Wydynińskiego w Storożynie dla Dorny Watry, Eliasza Semakę w Czerniowcach dla Solki, Jana Schneidra w Kamionce strumilowej dla Ottyni i dr. Stanisława Drozdowskiego w Podwoleczyskach dla Grzymałowa;

dalej adjunkta sądowego przy Rządzie krajowym w Serajewie, Karola Granowskiego, dla Kopyczynie i kandydata adwokackiego

Stanisława Hodolyego w Jarosławiu dla Turki.

P. Minister sprawiedliwości przeniósł sędziego powiatowego Wincentego Jabłońskiego z Bieca do Krosna; a dalej zamianował sędziami powiatowymi zastępcę prokuratora Państwa Eugeniusza Zabierzowskiego w Krakowie dla Grybowa i adjunktów sądowych: Franciszka Jopka w Przeworsku dla Radomyśla i Jędrzeja Filipowicza w Żmigrodzie dla Żmigrodu.

P. Minister sprawiedliwości przeniósł zastępcę prokuratora Państwa, dr. Stanisława Trzaskowskiego, z Wadowic do Krakowa i zamianował adjunktów sądowych: Józefa Ptasia w Mszanie dolnej i Józefa Jaworskiego w Rzeszowie zastępcami prokuratorów Państwa, pierwszego dla Krakowa, drugiego dla Wadowic.

P. Minister sprawiedliwości przeniósł sekretarzy sądowych: Jana Kotarbińskiego z Tarnowa do Rzeszowa, Władysława Moczydłowskiego z Krakowa do Tarnobrzega, Dawida Spitzera z Mielca do Tarnowa, Jana Maryniarczyka z Ropczyc do Jasła, Józefa Hańskiego z Łańcuta do Wadowic, dr. Karola Kurkowskiego z Chrzanowa do Wojnicza, Jana Tomasza Gorylskiego z Gorlic do Rzeszowa.

dalej zamianował sekretarzami sądowymi adjunktów sądowych: Franciszka Durę w Tarnowie dla Tarnowa, Mieczysława Bieleckiego w Nowym Sączu dla Nowego Sącza, dr. Stanisława Komorowskiego w Podgórzu dla Krakowa, dr. Jana Kawaleca w Mszanie dolnej dla Nowego Sącza, Konstantego Nowaczyńskiego w Sokołowie dla Jasła, Maryana Mora-Korytowskiego w Limanowej dla Ropczyc, Artura Wobra w Myślenicach dla Chrzanowa, Piotra Szufnarę w Dębicy dla Krakowa, Tadeusza Bażana w Żywcu dla Żywca, Feliksa Wilczyńskiego w Bochni dla Bochni, Kazimierza Witkowskiego w Dąbrowej dla Krakowa, dr. Jana Różeckiego w Białej dla Krakowa, Augusta Romualda Danielewicza w Łańcutie dla Łańcuta, dr. Kazimierza Soleckiego w Żmigrodzie dla Krakowa, Hieronima Jagoszewskiego w Krakowie dla Nowego Sącza, Michała Dziewońskiego w Nowym Targu dla Radomyśla, Wincentego Księzkiego w Tuchowie dla Mielca, Wiktor Rollego w Łańcutie dla Leżajska, dr. Wincentego Chmurę w Liskach dla Krakowa, Stanisława Bugayskiego w Gorlicach dla

Gorlic, Romualda Leleka w Rzeszowie dla Tarnowa, Karola Nencykę w Andrychowie dla Tarnowa, Władysława Babla w Milówce dla Białej.

Pan Minister sprawiedliwości zamianował zastępcami prokuratorów Państwa, adjunktów sądowych: Włodzimierza Rusina w Delatynie dla Złoczowa i Edmunda Świerczyńskiego w Dolinie dla Lwowa.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 14 lipca.

Konferencya w Hadze nie może pochłubić się wielkim rezultatem swych prac, a mimo to przeciąga się. Jak z Hagi jednak donoszą do wiedeńskiej *Politische Correspondenz*, u pewnej części delegatów objawia się już znużenie i zniechęcenie, które w niemałej części przypisać należy z jednej strony faktowi, że dotychczasowe rezultaty obrad konferencyi są niedostateczne, a z drugiej podobno rozmaitym względem natury osobistej. Wielu delegatów przeto z niecierpliwością wygląda zamknięcia konferencyi, a widoki, że będą musieli pozostać w Hadze do końca bieżącego miesiąca, wcale ich nie czynią szczęśliwymi. Obecne przedłużenie obrad konferencyi jest głównie dziełem reprezentantów państw mniejszych, odległych od siedziby konferencyi, ponieważ delegaci ci rządowi swym chcą zostawić czas dostateczny do przestudowania projektu „pokojuowego regulowania międzynarodowych zatargów”. Gdy przewodniczący trzeciej komisji, to jest właśnie komisji dla sądów rozjemczych, p. Leon Bourgeois chciał niedawno wyznaczyć najbliższe posiedzenie tej komisji na 14 b. m., czyli na dzień dzisiejszy, delegaci greccy zażądali odroczenia tego terminu o kilka dni, a pomógł im delegat rumuński, proponując, aby konferencya w dniu 14 b. m. t. j. w dniu narodowego święta we Francji, z sympatji dla Rzeczypospolitej, nie odbyła żadnego posiedzenia. To też następne posiedzenie komisji wyznaczono istotnie dopiero na 17 b. m. Można zaś z góry przewidzieć, że rozprawy nad wspomnianym projektem zajmą czas dłuższy, a w szczególności, że reprezentanci mniejszych państw będą podnosili rozmaite zarzuty. Projekt ten ogłosił już *Frankf. Zeit.*; brak miejsca nie pozwala nam przytoczyć go dzisiaj w całości. Autor listu z Hagi do *Polit. Corresp.* zaznacza jednak, że według ogólnego zapatrywania znaczne zmiany postanowien tego projektu, a mianowicie złagodzenie go, jest niezawodnym nawet jeszcze zanim projekt przyjdzie przed plenium konferencyi. Dziś zaznaczamy też tylko pokrótce, że projekt ten, noszący urzędowy tytuł: „Plan konwencji w sprawie łagodzenia zatargów międzynarodowych”, rozpada się na sześć artykułów, z których każdy obejmuje szereg paragrafów. Ogólna liczba tych para-

grafów wynosi 56. Artykuł I. mówi o utrzymaniu pokoju powszechnego, II. o dobrych usługach i pośrednictwie, III. o międzynarodowej komisji śledczej, IV. o sądownictwie rozjemczym, V. o stałym trybunale rozjemczym i VI. o procedurze sądów rozjemczych. Projekt ułożony jest na podstawie projektów, przedłożonych przez delegatów rosyjskich, angielskich i amerykańskich, — i jest niejako zsumowaniem czy wypadkową wszystkich tych propozycji.

W łonie konferencyi pokoju zastawiają się podobno obecnie nad zasadniczym pytaniem, czy uchwały konferencyi zawrzeć należy w jednym zbiorowym „akcie generalnym”, czy też w całym szeregu „aktów”, z których każdy poświęcony byłby osobnej kwestyi, rozstrzygniętej przez konferencyę.

Lwów, 14 lipca

(Komisya apelacyjna dla podatku osobistodochodowego).

Wczoraj późnym wieczorem zamknięta została pierwsza sesya komisji apelacyjnej dla podatku osobistodochodowego.

Na tej pierwszej sesyi załatwiła komisya 3193 odwołań przeciw wymiarom za rok 1898.

Dalsze obrady rozpoczną się z początkiem października b. r. Wobec doświadczeń zrobionych przy dotychczasowych pracach należy się spodziewać, iż na drugiej sesyi komisya załatwi całą resztę odwołań za rok 1898 i niedługo potem zajmie się odwołaniami przeciw wymiarom z roku bieżącego.

Odwołania te załatwione zostaną w każdym razie przed wymiarem podatku na rok 1900.

Po zamachu na życie b. króla Milana.

Aresztowania w Belgradzie i na prowincyi nie ustają. Sprawca zamachu Knezowicz wymienił jako głównego inicjatora spisku i tego, w którego ręku zbiegały się wszystkie nici sprzysiężenia, pozastawzonego pułkownika Nikolicza.

Uwięziony był minister Passiez nie dawno dopiero odbył 9-miesięczną karę więzienia za obrazę Milana.

Przedwczoraj ustanowiono już sąd doradczy, a członkami jego mianowani są radca kasacyjny Popovics, sędzia apelacyjny Gyorgievics i prezydent miejskiego sądu w Belgradzie Simics.

W drukarni radykalistów znaleźć miano manifest przygotowany na wypadek, gdyby się był udał zamach. Król Milan, z powodu ostatnich wypadków zaniechał projektowanej podróży do Karlsbadu, natomiast król Aleksander wyjedzie za granicę natychmiast po powrocie prezesa gabinetu z Marienbadu.

Stronictwo radykalne rozsięła pogłoskę, iż sprawcą zamachu na Milana był płatny agent obecnego rządu, który urządził pozorny zamach w tym celu, aby potem mógł wystą-

33)

CÓRKA ADMIRALA

WOLNY PRZEKŁAD Z FRANCUSKIEGO.

(Ciąg dalszy).

XXIX.

Pomimo, że Robert doszedł do zubożenia na rzeczy ziemskie, miał jednak jakąś troskę co do zdobycia spokoju pod względem materyjalnym, którego przedewszystkiem pożądał ci, których serca śmiertelnie zranił.

Ponieważ już był w posiadaniu swego spadku, zdawało mu się, że resztę spraw do załatwienia może zostawić swemu notaryuszowi, a tymczasem słowa pana Sarrazin, niejako ostrzegające, zaniepokoiły go nieco. Wątpiąc bardzo w ową sławną kolekcję, nie myślał o niej wcale, a przecież wobec upartej myśli starego mera, który ciągle wracał do tego tematu, nie mógł się powstrzymać od pewnej irytacji, na przepuszczenie, że dał z siebie zadzwic. Wbrew czulemu usposobieniu pań-Boisdessier i panny Melii, musiał jednak czasami przyznać, że dziwną mu się wydawała owa zupełna nieświadomość kuzynów co do wszystkiego, co się ich ciotki tyczyło... jakby sobie dali słowo, że większa jeszcze tajemnica pokryją to, co już i tak niejasnym w jej postępowaniu się wydawało. Z rozmowy więc z panem Sarrazin, Robert przyszedł do przekonania, że każą mu odgrywać rolę głupca, utrzymując go w niej z umysłu. Otóż, chociaż chętnie pozowałby na obojętnego, patrzy-

cego z pogardą na sprawy tego świata, myśli, że mają go za głupca, nie licowała z jego wrodzoną dumą i przybrała pozę człowieka, w którego piorun uderzył. Ożywiony podwójnym pragnieniem ratowania godności osobistej i zapewnienia możliwej swojej egzystencji, postanowił zabrać się do dzieła. Zaraz nazajutrz, w oczekiwaniu rozmowy, którą miał mieć z panem Poinset, rozpoczął przeglądać papiery po nieboszczce.

O godzinie jedynastej udał się do pana Sarrazin, gdzie go ważna wiadomość czekała.

Śniadanie godne notaryusza z Tours, tak świetnie było podane, że honor czyniło panie Zokondzie, gospodyni domu. Wstawszy od stołu, wszyscy, prócz pań, przeszli do biblioteki, gdzie podano kawę, aby pomówić o interesach.

— I cóż? jakie wiadomości? — spytał pan Sarrazin.

— Mój drogi panie merze — odrzekł notaryusz — wiadomości dla pana Guérin są dość dziwne...

— Jakto?... — spytał mer. — Czyżby zatracili się ślady spisu papierów wartościowych?

— Przeciwnie! — odrzekł notaryusz — nieć nawiązana i sprawa cała stoi jasno. Tylko następuje opóźnienie...

Oto jak się rzecz miała: kredyty zostały sprzedane za milion pięćset i natychmiast kupione inne za milion; papiery te, oprocentowane na trzy od stu, utworzyły czterdzieści dwa tysiące dochodu. Resztę tej sumy, to jest pięćset, hrabina użyła niewiadomo na co, tak samo, jak niewiadomo, gdzie kredyty się znajdują...

— A jeżeli zginęły, czy wykazanie numerów i ksiąg, gdzie zostały zapisane te papiery, nie wystarczy jako dowód.

— Zapewne, z czasem... a także i procedura sądowa. Tymczasem, zawiadomiłem skarbu, który nie może wiedzieć, w jakich rełkach znajdują się te papiery na okaziciela i prowizorycznie założyłem protest. Kupony zresztą, były mieniane ostatniego kwartału. Na przyszły termin, jeżeli nikt się nie zjawi, nabędziemy pewności, że papiery leżą schowane w jakiejś skrytce i rozpoczniemy starania, żeby nam inne wydano.

— Ale jeżeli zostały ukradzione?... jeżeli kto się zgłosi?... — spytał Robert.

— Och! w takim razie, okazicielem lub okazicielem będą indagowani i powołani do wytłomaczenia, w jaki sposób są w posiadaniu tych papierów. Całe szczęście dla pana, że reuta jest własnością, która nie może przynieść się na kogo innego, bez współdziałania agentów bankowych. Otóż — dodał pan Poinset ze sprytnym uśmiechem — jeżeli nie możemy przypuścić i udowodnić, że ciotka pana za swego życia jeszcze, była tak wspinałomyślną, że komuś taki dar zrobiła, i jeżeli mamy z kradzieżą do czynienia — złodziej zostałby zatrzymany!...

W każdym razie to wszystko potwierdzało rzeczywiste istnienie majątku, co wielką ulgę przyniosło Robertowi, żywiącemu się tak długo już niepewną nadzieją. Po raz pierwszy poczuł się na prawdę spadkobiercą, widząc, że walka się zaczęła i postanowił sobie nie ustąpić, choćby z tego miały wynikać procesa.

XXX.

La Grange, w lipcu.

„Trzy miesiące minęło, drogi Raulu, odkąd zamieszkuje la Grange, oddany na pastwę nudów. Po tygodniach przerwy, nowy list od księżnej z czułymi wymówkami za mo-

je milczenie; jest zaniepokojona, zdziwiona, żałuje nas, pociesza... Przebyła ośm dni u dworu w Gatchynie... zanim pojechała do swoich dóbr w Krymie, zjadł pojedzie zwieździ Konstantynopol i wróci przez Grecję do Neapolu, gdzie, jak mówi, będę mógł do niej przyjechać.

„Mój drogi, kobieta jest stanowczo istotą nieswiadomą, co jest dobre, zle, fałszywe i prawdziwe, zdolną do najszczytniejszych poświęceń a także i do najstraszniejszych zbrodni, bez miary ani wstydu, bez troski, według chwilowego kaprysu, a może być, że poprostu według zmian księżyca. Kto może wiedzieć?... Co szmerze i pelza i syczy i potusza się w głębi tych pięknych przepaści, nikt się nie dowie, ani zrozumie, ani wytłomaczy. Że w tem stworzeniu jest dusza tak jak w nas, to chyba tylko jakiś sobór uznał za stosowne i potrzebne to uchwalić... To kocha, nienawidzi, torturuje i zabija, oto wszystko!... Ale także poucza!...

„Te listy, wspominałem ci, że chcą je odesłać nierozpieczętowane... Ale przypadkiem miałem usposobienie do przeczytania jeszcze tego ostatniego i żaręcam ci, że nie na tem nie straciłem. Wyobraź sobie aredydzioł namiętności, szczeroci, zapału... Kocha mnie, płacze za mną, oskarża się, błaga mnie... i obiecuje mi dni pełne promiennego szczęścia, a wszystko to przyprawione cudownie rozprawami nad tryumfującym rozsądkiem... znasz ten temat! Poświęca się, żeby gwałtownie ratować nas od wspólnego pożycia wśród ciągłej burzy, w którym dwie nasze namiętności ścięrały się już nieustannie, niestety! bez nadziei zgody!...

(Ciąg dalszy nastąpi).

się ograniczać jedynie na wysłaniu delegatów do fundacji, lecz brać czynny udział w pracach rady administracyjnej, jak to jej z mocy aktu fundacyjnego prawo przysługuje. Wykazuje rażąca sprzeczność w cyfrach z r. 1896, a obecnych w sprawozdaniu, różnica bowiem między tymi dwoma okresami administracyjnymi wynosi całych 170.000 złr. mniej. Dalej mówca wykazuje, że zaległości u dzierżawców, które w roku 1896 wynosiły 36.000 złr., wzrosły w roku 1898 do cyfry 70.000 złr. i że fundacja z roku na rok się kurczy aż nadto widocznie.

Po przemówieniu dr. Weigla, który polemizował z rad. p. Soleskim, i zaznaczył, iż byłby za objęciem szkoły w Drohowyżu w zarząd Wydziału krajowego, uchwalono wybór delegatów Rady miasta do rady fundacji hr. Skarbka odbyć na następnym posiedzeniu.

Z kolei przyszła sprawa obsadzenia posady dyrektora miejskiego biura pracy.

Prezydent dr. Małachowski zawiadomił, że zgodnie z opinią komisji zamianował na tę posadę p. Edmunda Kolbuszowskiego.

Dłuższą dyskusję wywołała kwestya, kto ma prawo mianować urzędników Biura pracy. Zabierali głos pp. prof. dr. Głabiński, prof. Thullie, prof. dr. Roszkowski, Rewakowicz, Pawlewski i Riedl — poczem dalszą rozprawę w tym przedmiocie odroczone do następnego posiedzenia.

Gal. Kasa oszczędności

Lwów, 14 lipca.

Nadzwyczajne walne zgromadzenie gal. Kasy oszczędności zagał dziś z rana o godz. 10 prezes wydziału Kasy dr. Leonard Piętaś w obecności 53 członków, oznajmiając, iż pp. dr. Małachowski, Mochnacki, Barwiński i Kolańczkowski sprawiedliwili swą nieobecność, poczem przedstawił komisarza rządowego radcę Namiestnictwa p. Jana Ad. Czeżowskiego, oraz dyrektorów pp. Antyma Nikorowicza, dr. Steczkowskiego i dr. Stroynowskiego, tudzież syndyka dr. Pawła Dąbrowskiego.

Na porządku dziennym jako punkt pierwszy było sprawozdanie z czynności nowo wybranego wydziału Kasy, urzędującego dopiero od trzech miesięcy. Przewodniczący zaznaczył, że wydział, jakkolwiek nie obowiązany do składania tego sprawozdania, uczynił to jednak, aby członków Towarzystwa zaznajomić dokładnie ze stanem funduszu Kasy. Czy to co sprawozdanie podaje, przedstawia dokładny obraz nieprawidłowej gospodarki w Kasie, prowadzonej od dłuższego lat szeregu, tego przesądzać dziś jeszcze nie można, gdyż w takiej instytucji mogą być nieprawidłowości ukryte, które dopiero później na jaw wyjść mogą.

Komisja rewizyjna badała dokładnie księgi i rezultat badań swych przedkłada Zgromadzeniu, nie można jednak przewidzieć, czy wypadek nie naprowadzi na nowe jakieś odkrycia.

Mówca podnosi dalej, iż tak sprawozdanie wydziału, jak i komisji rewizyjnej, mają charakter poniekąd dyskretny, ze względu na toczące się jeszcze śledztwo karne a także w interesie Kasy oszczędności leży, aby nie wszystkie szczegóły, jakie w sprawozdaniu referenta komisji rewizyjnej będą podniesione, były rozpowszechnione, albowiem mogłyby wzbudzić w kraju mniemanie fałszywe, iż nie odnoszą się one do czasów przeszłych, lecz do obecnego stanu Kasy, co mogłoby ponownie wytworzyć brak zaufania do zarządu Kasy, zwłaszcza, gdyby sprawozdanie podane było w formie sensacyjnej.

Po tym wstępie przedłożył dr. Józef Pająk, jako referent, w bardzo obszernym wywodzie sprawozdanie z czynności nowego wydziału, za czas od 1 kwietnia do 10 lipca b. r., które według ogłoszonego drukiem referatu, przedstawia się w streszczeniu w sposób następujący:

Nowo wybrany wydział, w którego skład weszli z wyboru przez Sejm krajowy pp. dr. Kulańczkowski Jarosław, ks. Lubomirski Andrzej, dr. Lilien Adolf, Niezabitowski Stanisław, dr. Piętaś Leonard, Pierożyński Eugeniusz, Schulz Jan, dr. Sołowij Tadeusz, z wyboru zaś przez Towarzystwo gal. Kasy oszczędności pp. Drexler Ignacy, dr. Pająk Józef, Sklepiński Karol i dr. Stroynowski Edward, rozpoczął czynności swoje w dniu 1 kwietnia b. r. i odbył do 10 lipca b. r. ogółem 15 posiedzeń, na których przedmiotem obrad i uchwał były nie tylko sprawy dotyczące organizacji i kontroli, a przeto statutem ściśle kompetencyi wydziału przekazane, ale także sprawy wchodzące w zakres administracji, które z powodu większej ich doniosłości przez dyrekcję Kasy wydziałowi do decyzji były przedkładane.

Wyjątkowe położenie, w jakim się gal. Kasa oszczędności z powodu wiadomych ogólnie wypadków znalazła, wymagało też wyjątkowej czujności i pracy wydziału, a to nie tylko w kierunku reorganizacji i sanacji tej instytucji, ale także i w kierunku korzystnego przeprowadzenia likwidacji tych interesów, które nowy zarząd Kasy z konieczności objąć był zmuszony.

To też każde z 15 posiedzeń wydziału zabierało co najmniej 5 godzin czasu, a nadto pracowali bez przerwy stałe komisje, którym poszczególne sprawy i czynności przez wydział poruczone zostały.

Z ważniejszych spraw i czynności wydziału podnieść należy przeprowadzenie organizacji wydziału i nowej dyrekcji, przeprowadzenie wyboru cenzorów i uchwalenie dla nich regulaminu, wybór komisji do rozpatrzenia opracowanego przez dyrekcję regulaminu dla wydziału, instrukcji dla oddziału hipotecznego i dla komitetu przeprowadzającego szkolenie Kasy, wreszcie przeprowadzenie rewizji całego stanu majątkowego Kasy. Załatwiono także sprawę budowy Muzeum przemysłowego, wiele spraw dotyczących się sposobu administracji kopalni na Schodnicy, sprawę sprzedaży kopalni węgla w Myszynie i Dżurowie, sprawę nabycia wierzytelności Banku Düsselдорfskiego na Schodnicy zahipotekowanej, sprawę spłaty długów firmy W. Wolski i K. Odrzywolski, z powodu których groziło otwarcie konkursu do majątku tej firmy, sprawę administracji dóbr Bratkowice, oraz wiele spraw innych.

W szczególności dokonano na posiedzeniu wydziału dnia 1 kwietnia b. r. wyboru dr. Leonarda Piętaś na przewodniczącego wydziału i p. Stanisława Niezabitowskiego na zastępcę przewodniczącego wydziału, dalej zaproponowano p. Antyma Nikorowicza na dyrektora Kasy oszczędności i ustalono wysokość poborów dyrektora i zastępcy dyrektora Kasy, a nadto wybrano osobną komisję, w której skład weszli pp. dr. Lilien, dr. Pająk i dr. Sołowij, do rozpatrzenia sprawy dalszego sposobu administrowania kopalniami ropy, oraz kopalniami węgla w Myszynie i Dżurowie. Na posiedzeniu dnia 6 kwietnia b. r. dokonano wyboru stałej komisji, złożonej z pp.: dr. Kulańczowskiego, dr. Liliana i Pierożyńskiego do rewizji i sprawdzenia całego stanu majątkowego Kasy, niemniej dokonano wyboru osobnej komisji, złożonej z pp.: dr. Piętaś, Sklepińskiego i Schulza, do rozpatrzenia sprawy budowy Muzeum przemysłowego. Na posiedzeniach dnia 11, 13 i 18 kwietnia b. r. przyjęto między innymi do wiadomości sprawozdanie komisji o stanie kopalni węgla w Myszynie i Dżurowie i konieczności niezwłocznej sprzedaży tych kopalni, oraz sprawozdanie komisji, wybranej do rozpatrzenia sprawy budowy Muzeum przemysłowego, oraz postawiono wnioski co do mianowania dr. Jana Kantego Steczkowskiego drugim dyrektorem Kasy. — Na posiedzeniach dnia 25 kwietnia i 2 maja b. r. przyjęto uchwały w przedmiocie doprowadzenia budowy Muzeum przemysłowego pod dach, ustanowiono wysokość eskontu książeczek wkładkowych bez wypowiedzenia, oraz postawiono wnioski co do mianowania dr. Pawła Dąbrowskiego syndykiem Kasy oszczędności.

Na posiedzeniu dnia 9 maja b. r. przyjęto do wiadomości przedłożone oferty na kupno kopalni węgla w Myszynie i Dżurowie, dokonano wyboru 30 cenzorów wekslowych i uchwalono regulamin dla cenzorów. — Na posiedzeniach dnia 16 i 30 maja b. r. między innymi postawiono wnioski w sprawie nominacji buchaltera i wybrano komisję, w skład której weszli pp.: dr. Piętaś, dr. Pająk i dr. Kulańczowski, do rozpatrzenia przedłożonego przez dyrekcję regulaminu dla wydziału i instrukcji kancelaryjnej dla oddziału hipotecznego, oraz załatwiono wiele innych spraw bieżących. — Na posiedzeniu dnia 23 czerwca b. r. przyjęto do wiadomości obszernie sprawozdanie komisji rewizyjnej z całego stanu majątku Kasy, sprawozdanie syndyka dr. Dąbrowskiego o stanie spraw hipotecznych i wekslowych syndykowi do wdrożenia kroków sądowych oddanych. Dalej przyjęto do wiadomości sprawozdanie dyrektora dr. Steczkowskiego o stanie dóbr Bratkowice, odrzucono dwie oferty na kupno tych dóbr wniezione, a natomiast przyjęto ofertę na dzierżawę tych dóbr, niemniej przyjęto do wiadomości obszernie sprawozdanie dyrektora dr. Steczkowskiego o stanie pożyczek hipotecznych na dobrach i realnościach, a w końcu wybrano komisję do sprawdzenia przedłożonego przez dyrekcję bilansu. — Na posiedzeniu dnia 20 czerwca b. r. załatwiono sprawę spłaty wierzytelności Banku Düsselдорfskiego na Schodnicy zahipotekowanej, sprawę wniesionych ofert na kupno Schodnicy, oraz przyjęto do wiadomości przedłożony przez dyrekcję bilans za rok 1898 ze zmianami, przez komisję rewizyjną zaproponowanymi. — Na posiedzeniach dnia 30 czerwca, oraz 1 i 7 lipca b. r. rozpatrywano sprawę wartości i rentowności kopalni nafty w Schodnicy, a to na podstawie sprawozdań przymusowego zarządcy, oraz sprawozdań rzeczoznawców, niemniej rozpatrywano sprawę przyjęcia oferty na kupno terenu naftowego w Grąziowie.

W szczególności co do sprawy budowy Muzeum przemysłowego przedstawia sprawozdanie, że walne zgromadzenie członków Towarzystwa gal. Kasy oszczędności przeznaczyło na posiedzeniu z dnia 26 marca 1886 roku na cele budowy państwowej Szkoły przemysłowej i Muzeum przemysłowego we Lwowie sumę 400.000 złr. a. w., którą następnie rozdzielono w ten sposób, iż na budowę Szkoły

przemysłowej przeznaczono 150.000 złr., zaś na budowę Muzeum przemysłowego 250.000 złr. w. a. Gdy ani w uchwale walnego zgromadzenia, ani w akcie fundacyjnym z dnia 10 października 1888 nie było wzmianki, iż do sumy 400.000 złr. a. w. na powyższe cele bez oznaczenia terminu jej płatności darowano, dolicznie być miały odsetki, przeto c. k. Komisarz rządowy wydział się spowodowanym do wydania zarządzeń, mocą których zawiesił uchwałę dawnej dyrekcji gal. Kasy oszczędności z dnia 29 stycznia 1897, zarządzającej budowę Muzeum przemysłowego kosztem przeszło 400.000 złr. a. w., uznając tę uchwałę dyrekcji, o ile ona przeznaczoną przez walne zgromadzenie na cele budowy Muzeum przemysłowego sumę 250.000 złr. a. w. przekraczała, jako nielegalną.

To prowizoryczne zarządzenie c. k. Komisarza rządowego zatwierdziło c. k. Namiestnictwo rezolucją z dnia 10 kwietnia 1899 z tem, iż dalszą decyzję w tej sprawie pozostawiło nowemu zarządowi gal. Kasy oszczędności.

Na podstawie dochodzeń, przeprowadzonych przez komisję z łona wydziału do zbadania tej sprawy wybraną, przyszedł wydział do przekonania, że, nie naruszając zasadniczego zapatrywania c. k. Namiestnictwa co do wysokości, w jakiej fundusze na cele budowy Muzeum przemysłowego przez Kasę mają być zaliczone, należy jednak dopełnić zobowiązań wobec przedsiębiorców, z którymi dawna dyrekcja gal. Kasy oszczędności umowy o prowadzenie tej budowy pozawierała, aby budowy na przerwę a Kasę oszczędności na ponoszenie kosztów odszkodowania z powodu niedotrzymania tych umów nie narazić. Dopełnienie tych umów wobec przedsiębiorców było tem bardziej wskazanem, że kosztą objętych nimi budowy, mającej doprowadzić Muzeum pod dach z nakryciem, sumy 250.000 złr. w. a. nie przekraczały.

Z tych przeto przyczyn wszedł wydział w rokowania z Reprezentacją gminy miasta Lwowa i przystąpił do wyboru nowego komitetu budowy, którego zadaniem jest zająć się doprowadzeniem budowy Muzeum pod dach z nakryciem bez przekroczenia w wydatkach przeznaczonych na ten cel sumy 250.000 złr. a. w.

W skład tego komitetu budowy weszli ze strony gal. Kasy oszczędności jako delegaci oprócz dyrektora dr. Steczkowskiego, c. k. radca budownictwa Hawryszkiewicz, oraz członkowie wydziału pp.: Schulz, Sklepiński i dr. Pająk.

Sprawą administracji kopalni węgla w Myszynie i Dżurowie, ewentualnie ich sprzedaży zajmowała się, według sprawozdania, osobna komisja z ramienia wydziału, na wspomnianem wyżej posiedzeniu dnia 1 kwietnia b. r. wybrana, w skład której weszli pp. dr. Sołowij, dr. Pająk i dr. Lilien. Na podstawie sprawozdań dawnego zarządu tych kopalni, orzeczeń znawców pp. Podgórskiego i Domsa, ksiąg handlowych i bilansów gwarectwa z lat ubiegłych, wreszcie na podstawie oględzin na miejscu przez dr. Sołowija i dr. Stroynowskiego przeprowadzonych, doszła komisja ta do przekonania, iż wszelkie jakiegokolwiek angażowanie funduszu Kasy oszczędności do celów dalszego prowadzenia tego od 1 lutego b. r. zupełnie opuszczonego przedsiębiorstwa narażałoby Kasę na niewątpliwie i znaczne straty. To zapatrywanie komisji wydziału podzielało także gwarectwo, które na zwołanym na dzień 10 kwietnia b. r. walnem zgromadzeniu gwarków uchwaliło przeprowadzić jak najszybciej sprzedaż tych kopalni i wybrało komitet, złożony z pp. Szczepanowskiego, dr. Sołowija i dr. Haczewskiego, unocowując tenże komitet do wyboru pełnomocnika, któryby się zajął przeprowadzeniem sprzedaży majątku gwarectwa. Komitet ten ustanowił pełnomocnikiem dr. Dąbrowskiego. W skutek tej uchwały zgromadzenia gwarków, zarządzono już w dniu 12 kwietnia b. r. pertraktacje z oferentami, chęć kupna mającymi, wzywając ich do wnoszenia ofert na kupno tych kopalni, przyczem jednak oznaczono sumę 100.000 zł. a. w. jako minimalną cenę kupna. Ponieważ z czterech ofert, jakie wpłynęły, żadna nie osiągała minimalnej ceny 100.000 zł., przeto wydział na posiedzeniu dnia 13 kwietnia b. r. postanowił oddać kopalnie te w zarząd p. Robertowi Domsowi i zaliczyć kwotę 10.000 zł. w. a. na zapłatę zaległych plac robotników, wyznaczając równocześnie wysoką prowizję za korzystne przeprowadzenie sprzedaży tych kopalni. Wydział wychodził wówczas z tego zapatrywania, że dalsze pozostawienie tych kopalni, jako rzeczy opuszczonej bez żadnego dozoru, może spowodować zupełną ich dewastację i że przy powolniejszej likwidacji majątku gwarectwa da się uzyskać cenę kupna przez rzeczoznawców na sumę 100.000 zł. w. a. wypośredkowaną. Z polecenia dyrekcji Kasy rozpisal p. Robert Doms listy do właścicieli kopalni węgla na Ślązaku pruskim, zachęcając ich do kupna tych kopalni, nawiązał rokowania z właścicielami handlu używanym maszyn w Wiedniu i Pesce, a nawet sprowadził kupca Neumana z Wiednia do Myszyna. Pełnomocnik gwarectwa zaważwał nadto Spółkę handlową w Kołomyi i współwłaściciela tych kopalni Kriesa, aby jako

interesowani bądź o kupców się starali, bądź sami kopalnie te nabyli. Gdy jednak wszystkie usiłowania, poczynione w celu wynalezienia lepszych kupców żadnego dodatniego rezultatu nie odniosły, a na zapłatę zaległych plac robotników po koniec kwietnia b. r. potrzeba było zapłacić nie jak podawano 10.000 zł., lecz przeszło 20.000 zł., powstała poważna obawa, czy Kasa oszczędności, tracąc kapitał na lombard kuksów p. Szczepanowskiego przez dawną dyrekcję zaliczony, nie straci także wkładów na podtrzymanie tych kopalni przez nowy zarząd Kasy zaliczonych. Obawa ta spotęgowała się jeszcze więcej, gdy się okazało, że dla ochrony kopalni tych od zatopienia potrzeba wydawać przeszło 400 zł. dziennie na robotników, wyłącznie tylko pompowaniem wody zajętych, że gwarectwo dłużnym jest kasie brackiej przeszło 18.000 zł., a w należytościach rządowych przeszło 12.000 zł. i że kopalnie te potrzebują koniecznych natychmiastowych większych wkładów w reparaację mostu pod koleją, pompy wodnej i na urządzenie wentylacji.

Z wyciągów z ksiąg handlowych gwarectwa okazuje się, że pokryte przez p. Stanisława Szczepanowskiego straty, jakie przedsiębiorstwo to w ciągu 9 lat swego istnienia poniosło, wynosiły w Myszynie 1,860.723 zł. 95 ct., w Dżurowie 992.231 zł. 74 ct. czyli łącznie 2,853.015 zł. 69 ct.

Gdy starania wyszukania na kopalnie te lepszych oferentów ten tylko po dzień 8 maja b. r. odniosły skutek, że pierwotni oferenci zamiast podwyższyć, obniżyli swoje pierwotne oferty, zezwolił wydział na posiedzeniu dnia 9 maja b. r. na przyjęcie oferty p. Lityńskiego, który za kopalnie te ofiarował 50.000 zł. i zwrot kaucyi kolejowej 14.700 zł. pod warunkiem, że resztę ceny kupna płatną w ratach 15 sierpnia i 15 września b. r., należyście zabezpieczy, lub w razie, gdyby p. Lityński takiego zabezpieczenia nie dał, na przyjęcie oferty p. Richtmana, który za Myszyn i część Dżurowa nie należącą do Kriesa, ofiarował 41.000 zł. i nie przyjmował obowiązku zwrotu kaucyi kolejowej.

W wykonaniu tej uchwały i po uznaniu przez dyrekcję Kasy zabezpieczenia dla reszty ceny kupna, jakie dawał p. Lityński, za dostateczne, zawarł syndyk Kasy, jako pełnomocnik gwarectwa, kontrakt kupna i sprzedaży kopalni w Myszynie i Dżurowie z p. Lityńskim na warunkach wyżej podanych, uzyskawszy poprzednio upoważnienie do tej sprzedaży także ze strony władz górniczych.

Zezwalając na sprzedaż tych kopalni chociażby za najniższą cenę, wychodził wydział Kasy z tego zapatrywania, że wkłady, jakie w ochronę od zatopienia tych od 9 lat swego istnienia stałe straty w sumie przeszło zł. 300.000 rocznie przynoszących kopalni z każdym dniem czyniłyby potrzebą, nie stały w żadnym stosunku do wątpliwych widoków uzyskania lepszej ceny kupna przez dalszą zwłokę w sprzedaży.

Sprawa sprzedaży Bratkowice przedstawia się zaś jak następuje: Na dobra Bratkowice w powiecie rzeszowskim udzieliła Kasa oszczędności pożyczkę hipoteczną w sumie 159.000 zł., a ponieważ dłużnik nie zapłacił ani jednej raty, zmuszoną była nabyć majątek ten na własność na publicznej licytacji. Wierzytelność Kasy na Bratkowicach wynosi obecnie po dolczeniu zaległych procentów, kosztów i podatków około 245.000 zł. Ponieważ oferty, jakie dotąd na kupno tego majątku wpłynęły, nie przekroczyły sumy 200.000 zł., a według opinii właścicieli sąsiednich majątków można mieć uzasadnioną nadzieję, że przy sprzedaży osobno lasów a osobno folwarków da się osiągnąć cenę o wiele wyższą, przeto na razie nie przyjęto żadnej z wnoszonych dotąd ofert na kupno tej majątności.

Sprawa administracji Schodnicy i innych terenów naftowych jest dla Kasy największej doniosłości, albowiem te kopalnie ropy stanowią główne i najważniejsze źródło dla pokrycia wierzytelności gal. Kasy oszczędności w sumie 5.000.000 zł., na hipotece tych kopalni ubezpieczonej. Kopalnia ropy w Schodnicy znajduje się obecnie w stadium pełnego rozwoju i powinna według obliczeń znawców i rachunku opartego na dotychczasowych rezultatach przynosić galicyjskiej Kasie oszczędności po spłaceniu wierzytelności Düsselдорfskiego Banku około 500.000 zł. a. w. czystego dochodu rocznie. Przymusowy zarząd tej kopalni na rzecz gal. Kasy oszczędności sprawuje p. Bolesław Łodziński, a dyrekcja Kasy dokłada wszelkich starań, aby kopalnię tę przy oszczędności w wydatkach utrzymać na wysokości obecnej jej rentowności i bądź przez dalszą jej eksploatację, bądź też przez korzystną sprzedaż całego przedsiębiorstwa, uzyskać jak najwięcej funduszu na pokrycie wierzytelności Kasy. Oprócz Schodnicy są jeszcze w ruchu kopalnia w Rumunii, która już przynosi dochody, kopalnia w Kosmaczu i Borysławiu, które jakkolwiek są bardzo obiecujące, nie wydały jeszcze dotąd ropy. O sprzedaż tych kopalni prowadzi dyrekcja Kasy ciągle pertraktacje z zgłaszającymi się oferentami, dotąd jednak nie wpłynęła żadna oferta, w którejby ofiarowano cenę, odpowiadającą wartości tych przedsiębiorstw.

W rozprawie nad sprawozdaniem tem zabrał głos p. Syroczyński, żądając od referenta bliższych wyjaśnień co do sprzedaży dóbr Myszyńska i Dzurów. Mowca szczegółowo rozbił pozycje rachunków zysków i strat, wyraża pewne wątpliwości co do sposobu sprzedaży tych dóbr, a krytykuje pozycję 400 zł. dziennego wydatku dla robotników za pompowanie wody. Cyfra ta wydaje się mu za wysoką. Dyrekcja powołała się w obliczeniu widocznie starym bilansem. Znaczący przybrani do ocenienia wartości dóbr nie byli, zdaniem mowcy, szczególnie dobrani. Mowca wnosi, aby przy sprzedaży dóbr w przyszłości zasięgnięto opinii komitetu specjalnego, utworzonego dla oceny wartości dóbr, a złożonego z rzeczoznawców fachowych.

Dr. Sołowij staje w obronie zaatakowanego przez p. Syroczyńskiego sposobu sprzedaży Myszyńska i Dzurów; nie szło tu o najkorzystniejsze sfinansowanie, ale o jak najrychlejsze wycofanie się z niekorzystnego interesu, zawartego przez poprzedni zarząd Kasy. Będem było, że w ogóle Kasa oszczędności dała pieniądze na przedsiębiorstwa kopalniane, niedające żadnej gwarancji hipotecznej; — ten błąd oby się więcej nigdy nie powtórzył. Mowca stwierdza, że zarząd kopalni kosztował Kasę 400 zł. dziennie, i gdyby się było udało uzyskać nawet 50 proc. wartości inwentarza, t. j. 200.000 zł. — żaden z członków wydziału nie miałby odwagi doradzać dalszego prowadzenia tych kopalni.

Przemawiali dalej pp. Gubrynowicz i Markiewicz, którym pp. dr. Sołowij, dr. Pięta i dr. Pająk dali szczegółowe wyjaśnienia. Kwestya potrzebnej ewentualnie nadwyżki do budowy Muzeum przemysłowego (co podniósł p. Markiewicz) jest rzeczą przyszłości, i podnoszenie jej obecnie jest, zdaniem dr. Pajaka, przedwczesnem.

W dalszym ciągu dr. Br. Łoziński omawiał sprawę sprzedaży dóbr Bratkowice. Na wniosek dr. Rojńskiego, zgromadzenie uchwała zamknięcie dyskusji.

Dyrektor dr. Steczkowski wyjaśnia, że w dziale hipotek z wyjątkiem Bratkowice dyrekcja żadnych dalszych strat obawiać się nie powinna. Również nie zdaje się grozić Kasie niebezpieczeństwo z powodu pożyczek na realności miejskie. Natomiast straty przy t. zw. wekslach kaucyjnych mogą wynosić przeszło 100.000 zł.

P. Syroczyński ponownie występuje w obronie swego twierdzenia, że dobra Myszyńska i Dzurów należało wziąć w administrację własną i przekonać się, ile istotnie są warte razem z inwentarzem i t. d.

W głosowaniu Zgromadzenie przyjmuje prawie jednomyślnie sprawozdanie nowego wydziału, powyżej podane, do wiadomości.

Z kolei referent p. Pierożyński przedkłada sprawozdanie o zamknięciu rachunków i bilansie za r. 1898, zakończone następującym wnioskiem:

„Wydział galicyjskiej Kasy oszczędności, powołując się na umieszczone na porządku dziennym walnego zgromadzenia sprawozdanie swoje o wyniku przeprowadzonej przez swój komitet rewizyjny stanu funduszu galicyjskiej Kasy oszczędności i o przyczynach strat, na jakie fundusze te narażone zostały, przedkłada zgromadzeniu sprawdzone przy sposobności powyższej rewizji zamknięcie rachunków z bilansem galicyjskiej Kasy oszczędności za rok 1898 i stawia wniosek w myśl swych uchwał z dnia 20 i 30 czerwca 1899: Zgromadzenie uchwali: Zamknięcie rachunków z bilansem galicyjskiej Kasy oszczędności za rok 1898 walne zgromadzenie przyjmuje do wiadomości, odmawiając byłemu zarządowi absolutoryum i zastrzegając sobie powzięcie w swoim czasie dalszych uchwał z powodu strat, przez galicyjską Kasę oszczędności poniesionych.“

Bilans gal. Kasy oszczędności z dnia 31 grudnia 1898 r. przedstawia się w sposób następujący:

Stan czynny. I. Gotówka 255.847 zł. 47 ct. II. Pożyczki na dobra 8.936.457 zł. 76 ct. III. Pożyczki na realności 9.692.539 zł. 5 ct. IV. Pożyczki gmin i powiatów 1.217.864 zł. 40 ct. V. Pożyczki Towarzystw zaliczkowych na skrypt 4.350 zł. VI. Zaliczki na zastaw papierów wartościowych 15.683 zł. VII. Rachunki bieżące na podkład papierów wartościowych 1.805.338 zł. 90 ct. VIII. Rachunek bieżący pp. Szczepanowskiego, Kühnla & Froelicha 2.197.519 zł. 30 ct. IX. Weksle 7.830.861 zł. 42 ct. X. Weksle zaskarżone 210.204 zł. 50 ct. XI. Efekt funduszu obrotowego 296.500 zł. XII. Lokacje w bankach 54.586 zł. 27 ct. XIII. Druki i księgi w zapasie 8.098 zł. 76 ct. XIV. Sprzęty i biblioteka Zakładu 18.142 zł. 28 ct. XV. Odsetki zaległe za rok 1898 271.799 zł. 39 ct. XVI. Strata 1.990.989 zł. 53 ct. XVII. Fundusz rezerwowi: Efekt funduszu rezerwowego kursowo 2.996.183 zł. 80 ct. Kupony bieżące należne z 31 grudnia 1898 r. 43.311 zł. Rachunek bieżący funduszu z gal. Kasą oszczędności 11.330 zł. 55 ct. Wartość szacunkowa gma- 1.055.233 zł. 5 ct., razem 4.106.063 zł. 40 ct. — Ogółem 38.912.845 zł. 43 ct.

Stan bierny. I. Wkładki 33.250.555 zł. 19 ct. II. Rachunki bieżące gmin, zakła-

dów i fundacyi 129.696 zł. 82 ct. III. Rachunki bieżące funduszu w odrębnym zarządzie 67.396 zł. 62 ct. IV. Bank austro-węgierski 1.050.000 zł. V. Saldo różnych należności 130.045 zł. VI. Odsetki pobrane na rok 1899 179.088 zł. 40 ct. VII. Stan funduszu rezerwowego 4.106.063 zł. 40 ct. — Razem 38.912.845 zł. 43 ct.

Przedłożone walnemu zgromadzeniu zamknięcie rachunków za rok 1898 poprzedzają wykazy szczegółowe do każdej pozycji bilansu i dają obraz ruchu poszczególnych rachunków w ciągu ubiegłego roku.

Bliższego wyjaśnienia wymaga pozycja VIII. bilansu, odnosząca się do rachunków bieżących, papierami wartościowymi nie pokrytych, które to rachunki z końcem grudnia 1898 wynosiły 4.197.519 zł. 30 ct., a przez odpisanie 2.000.000 zł. w aktywach gal. Kasy oszczędności figurują z kwotą 2.197.519 zł. 30 ct., i wraz z weksłami p. Szczepanowskiego 733.404 zł. 28 ct., i weksłami pp. Wolskiego i Odrzywolskiego 2.148.108 zł. 7 ct., łącznie 5.079.031 zł. 65 ct., znalezione mogą pokrycie w obiektach, na których zabezpieczono pretenzję gal. Kasy oszczędności zapisami kaucyjnymi pp. Wolskiego i Odrzywolskiego na 5.000.000 zł. i p. Szczepanowskiego na 350.000 zł.

Opisy z rachunków bieżących w kwocie 2.000.000 zł., powiększona o stratę na wekslach nieściągalnych 151.610 zł., i o spadek kursowej wartości papierów funduszu obrotowego 600 zł., razem 2.152.210 zł., zmniejszone o różnicę procentów z obrotów w roku 1898 wynikłą w kwocie 161.220 zł. 47 ct., dają stratę 1.990.989 zł. 53 ct., która z funduszu rezerwowego gal. Kasy oszczędności pokryta być musi.

Fundusz rezerwowi, jak osobny bilans tego funduszu i pozycja XVII. bilansu ogólnego uwidacznia, składają się z efektów kursowej wartości 3.039.494 zł. 80 ct., z gotówki na rachunku gal. Kasy oszczędności 11.330 zł. 55 ct., z gmachu wartości 1.055.238 zł. 5 ct., razem 4.106.063 zł. 40 ct.

Na gmachu gal. Kasy oszczędności ciążyła z końcem grudnia 1897 własna pożyczka 344.980 zł. 41 ct., zmniejszona o 73.918 zł. 22 ct., częścią zysków w r. 1897 wykazanych i na ten cel przeznaczonych, a pozostałe 271.062 zł. 19 ct. obciążały gmach z dniem 31 grudnia 1898.

Pożyczkę tę pokryła dyrekcja Kasy z funduszu rezerwowego i dlatego wprowadziła do bilansu (w pozycji XVII.) pełną wartość gmachu.

Mimo, że w przedłożonym bilansie proponuje dyrekcja do odpisu kwotę 1.990.989 zł. 53 ct., i mimo obawy, że w roku bieżącym gal. Kasa oszczędności jeszcze znaczne straty poniesie, po możliwie dokładnem zbadaniu aktywów gal. Kasy oszczędności zyskała dyrekcja przeświadczenie, że już przy teraźniejszym stanie wkładek dochody gal. Kasy oszczędności nie tylko wystarczą na oprocentowanie wkładek i pokrycie kosztów administracji, lecz i na powolne zwiększanie funduszu rezerwowego.

Pełne zaufanie do gal. Kasy oszczędności wróciło; wkładki, które dnia 15 marca 1899 wynosiły 28.347.865 zł. 26 ct., wzrosły do dnia 30 czerwca r. b. do 30.679.557 zł. 71 ct., chociaż w skutek dawniejszych wypowiedzeń podjęto w tym czasie sumę 7.203.880 zł. 91 ct.

Uchwała Sejmu — mówi sprawozdanie dyrekcji gal. Kasy oszczędności — którą kraj przyjął porękę za wkładki w gal. Kasie oszczędności lokowane, uratowała bez straty dla kraju był gal. Kasy oszczędności i zapewnia dalszy rozwój tej instytucji.

W rozprawie nad tem sprawozdaniem i nad powyższym wnioskiem p. Władysław Gubrynowicz zaznacza, że wykrycie popełnionych nieprawidłowości przez komisję rewizyjną nastąpiło około 31 grudnia r. z., komisya jednak przez pewien czas milczała, i dzięki temu właśnie ochroniła Kasę od większych strat, aniżeli Kasa w skutek runu istotnie poniosła.

P. dr. Rożański zgadza się na odmówienie absolutoryum dawnemu wydziałowi, żąda jednak, aby w swoim czasie we właściwej formie jasno była postawiona dla ogółu członków kwestya: kto i w jakiej mierze zawinił.

Referent p. Pierożyński wskazuje, że obecnie trudno orzekać o tem, kto i w jakiej mierze do odpowiedzialności pociągnięty być może; komu absolutoryum udzielić, a komu nie udzielić. Przy tej sposobności zaprzecza referent twierdzeniu, jakoby cała fala langa urzędników Kasy nadużywała kredytu wekslowego. Był tylko jeden w tym względzie wypadek, ale urzędników, którego to dotyczy — już nie żyje.

P. Ulmer żąda wyjaśnień pozycji: pożyczki na dobra i na realności.

P. Pierożyński odpowiada, że wyjaśnienia będą przy sprawozdaniu komisji rewizyjnej.

P. dr. Tad. Pilat przemawia za wnioskiem wydziału o odmówienie absolutoryum wydziałowi dawnemu, bo jakkolwiek sprawa jest w stadium dochodzeń sądowych,

to jednak można już dziś powiedzieć, że organa zarządu przez brak kontroli należytej, nie dopełniły swych obowiązków.

Dr. Antoni Małeckiecki uważa, iż dr. Pilat z góry przesądza sumarycznie winę rozmaitych osób, co wobec niewiadomego wyniku śledztwa, miejsca mieć nie powinno. Mowca stawia poprawkę do wniosku nowego wydziału, a mianowicie, ażeby nie powiedziano: „odmawiając absolutoryum“, ale „pozostawiając sprawę udzielenia absolutoryum na razie w zawieszeniu“.

P. dr. Pilat podnosi, że zarzut jego co do braku kontroli był słuszny.

W obronie komisji rewizyjnej stają pp. Jerzy hr. Borkowski i Gubrynowicz, wskazując po dłuższych szczegółowych wywodach ilustrowanych przykładami, że czynność komisji rewizyjnej była tylko formalna. Hrabia Borkowski stwierdza, że nie podpisał na zamknięciu rachunków z roku 1897 klauzuli: „za zgodność Kasy i wartości w skarbcu przechowywanych“. Komisya zresztą wybierana z całego zgromadzenia, nie była wybierana na podstawie statutu lub regulaminu (bo ani statut dawny, ani regulamin o takiej komisji z grona całego zgromadzenia ani słowem nie wspomina) — a była wybierana tylko na podstawie przyjętego zwyczaju, usus.

Po ponownem przemówieniu hr. Borkowskiego uchwalono zamknięcie dyskusji, poczem referent p. Pierożyński wskazał, iż nie ma potrzeby odraczania sprawy odmówienia absolutoryum. Wydział wykazał stratą 1.990.000 zł. i przedstawił, z kąd ona wynikła, a można z góry powiedzieć, że po ukończeniu postępowania sądowego Towarzystwo Kasy oszczędności znajdzie się zupełnie w tej samej sytuacji, co dzisiaj.

P. dr. Małeckiecki jeszcze raz obstaje przy odroczeniu decyzji co do absolutoryum.

Zgromadzenie przystępuje do głosowania. Pierwszą część wniosku, t. j. przyjęcie zamknięcia rachunków i bilansu za r. 1898 do wiadomości uchwalono znaczną większością.

Następnie na wniosek dr. T. Pilata uchwalono głosować imiennie nad wnioskiem dr. Małeckieckiego, t. j. ażeby odroczyć decyzję w sprawie udzielenia dawnemu wydziałowi absolutoryum z rachunków za r. 1898.

Głosowało 51 członków, absolutna większość 26. Za odroczeniem głosowało 11, przeciw 29, 11 zaś oświadczyło, że się od głosowania wstrzymują.

Po tym wyniku uchwalono drugą część wniosku nowego wydziału, odmawiającą absolutoryum wydziałowi dawnemu.

Z kolei odczytał referent p. E. Pierożyński bardzo obszerny elaborat komisji rewizyjnej wydziału, którego jednak ze względu na toczącą się sprawę karną podać nawet w streszczeniu nie możemy.

Z uwagi na znużenie zgromadzenia i w przewidywaniu, że sprawozdanie komisji rewizyjnej może wywołać obszerną rozprawę, uczynił p. dr. Wiktor Opolski wniosek o odroczenie obrad do dnia następnego, co też uchwalono.

Koniec posiedzenia o godz. 1 min. 35.

Dalszy ciąg zgromadzenia zatem jutro, w sobotę, o godz. 10 przed południem.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Bank angielski ustanowił stopę procentową w wysokości trzech i pół od sta.

Handel domokrajny w Austrii. Liczba udzielonych w r. 1898 zezwoleń na handel domokrajny spadła w porównaniu z rokiem 1897 dość znacznie, bo o 249 — a jeszcze znacznie, o 767, spadła liczba udzielonych przedłużeń koncesyj. W roku 1882 było w Austrii 21.825 domokrajców, w r. 1897 zaś już tylko 16.784, a w 1898 r. 15.768.

Plantacje tytoniu w gub. podolskiej. Zaprowadzone nie tak dawno plantacje tytoniu w gub. podolskiej rozwijają się coraz pomyślniej. Oddają się im zarówno dwory, jako też właścianie. Według zebranych drogą urzędową danych statystycznych, okazuje się, że tytoń uprawiają obecnie 22 miasteczka i 686 wsi. Najwięcej plantacji znajduje się w pow. kamienieckim, bałckim i płoskirowskim. Obszar ziemi, użyty pod plantacje tytoniowe, wynosi 1.226 morgów. Ogólna ilość wyprodukowanego w r. z tytoniu, wynosiła 21.776 pudów. Tytoń plantuje się w dwóch gatunkach: lepszym i gorszym (machorka). Wyższy gatunek produkuje się z nasion sprowadzanych z Turcyi i Ameryki. Powiaty: mohylowski, olhopolski i nowo-uszycki zaczęły zasiewać tytoń bessarabski, powiaty zaś braclawski i hajsyński — tytoń krymski. Niższe gatunki tytoniu rozprzedają się na miejscu, wyższe zaś zakupują fabryki odeskie i kijowskie.

Zeszłoroczne zbiory w Prusach. Berliński urząd statystyczny wydał za rok 1898 sprawozdanie co do zbiorów, jakie miało rolnictwo w Niemczech. Wedle tego sprawozdania żniwa w roku tym były jedne z najlepszych. Takich bowiem żniw pomyślnych nie było już od lat 20. Ceny zboża utrzymały się na wysokości dość znacznej, przez co rolnictwo miało większe dochody, aniżeli zwykle.

W Warszawie powstaje Towarzystwo akcyjne „Korzyść“, którego celem ma być budowa w Warszawie i w innych miastach Królestwa domów, z zapewnieniem lokatorom większego rodzaju wygod, oraz prowadzenie handlu materiałami budowlanymi. Kapitał zakładowy Towarzystwa wynosi 1.000.000 rubli, podzielonych na 4000 akcyj.

Wynajmowanie żołnierzy rosyjskich do robót polowych. Dzienniki petersburskie donoszą, że w skutek starań ziemian z kraju południowo-zachodniego ministerstwo wojny pozwoliło wynajmować żołnierzy do robót w polu przez cały lipiec (st. st.)

Stała wystawa rosyjskich produktów w Niemczech, składająca się z wyrobów rosyjskiej fabrykacji, surowych materiałów, dzieł sztuki i przemysłu, domowego ma być wkrótce otworzoną w Dreźnie. Po roku zostanie przeniesioną do Lipska, a z tamąd po kolei do wszystkich większych miast i centrów handlowych Niemiec. Przy wystawie urzędowem ma być biuro informacyjne i pośrednictwa, które przyjmuje na siebie sprzedaż wystawionych przedmiotów.

Kalendarz rybacki. W lipcu nie wolno łowić tylko raka samicy.

Złowione ryby i raki muszą mieć przepisaną miarę.

Wszystkie ryby idą dobrze na wędkę, szczególnie z rana i wieczorem, po drobny deszczu i przy zachmurzonym niebie.

Wiedeń, 14 lipca. Spirytus 18-60 do 18-80. Nafta galicyjska niezmiennona. Cukier surowy 13-70 do 13-75.

Wiedeń, 14 lipca. Targ zbożowy. Pszenica na jesień 8-86 do 8-87, żyto na jesień 7-20 do 7-21, kukurudza na lipiec-sierpień 5-05 do 5-07, na wrzesień-październik 5-17 do 5-19, owies na jesień 5-87 do 5-89, rzepak na sierpień-wrzesień 12-55 do 12-65, olej rzepakowy na wrzesień-grudzień 32- do 33-.

Tendencya: słaba.
Pogoda: piękna.

Budapeszt, 14 lipca. Targ zbożowy. Pszenica na październik 8-76 do 8-77, żyto na październik 6-94 do 6-95, kukurudza na sierpień 4-74 do 4-75, na maj r. 1900 4-82 do 4-83, owies na październik 5-55 do 5-57, rzepak na sierpień 12-50 do 12-60.

Oferty na pszenicę: mierne.
Chęć kupna: słaba.
Tendencya: słaba.
Pogoda: piękna.

Berlin, 14 lipca. Banknoty austr. 169-70 Spirytus 41-60.

Paryż, 14 lipca. (Giełda wieczorna). Trzypercentowa renta 101-07. Mąka 44-80.

Frankfurt, 14 lipca. (Giełda wieczorna). Austr. Kredyty 237-60, koleje państwowe —, Alpy —, Disconto —, Laura —.

Giełda towarowa. Cukier surowy loco Aussig 13-70 do 13-75, loco Olomuniec 12-80 do 12-85, loco Berno-Wiedeń 12-80 do 12-85 za listopad i grudzień loco Aussig 12-67 1/2 do 12-72 1/2, cukier w kostkach primi 37-37 1/2 do 37-50, sekunda 37-12 1/2 do 37-25. Spirytus kotyngentowany loco Wiedeń 18-60 do 18-80. Nafta kaukaska transito Tryest 4-75 do 5- —, galicyjska przeźroczyta 19-40 do 19-90.

Targ zbożowy.

Lwów, 14go lipca. Pszenica gotowa 9-50 do 9-75, pszenica gotowa nowa — do —, żyto gotowe 6-75 do 7- —, żyto gotowe na termina — do —, owies obrotowy gotowy 5-50 do 6- —, owies nowy lub na termina — do —, jęczmień pastewny 5-25 do 5-50, jęczmień brow. — do —, groch do got. — do —, wyka — do —, nasienie lniane —, do —, nasienie konopne — do —, bób — do —, bobik 4-50 do 4-75, hreczka 7-50 do 7-75, konieczyna czerwona galicyjska — do —, biała — do —, tymotka — do —, szwedzka — do —, kukurudza stara — do —, nowa — do —, chmiel stary 65- do 75- —, nowy za

65 kilo — do —, rzepak 10:50 do 11:—, groch pastewny 5:25 do 5:75, do gotowania 6.— do 9.—, wyka 4:40 do 4:60.

Spiritus paritas Tarnopol gotowy 17:30 do 17:60, na termin — do —, waranty — do —.

Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej i przemysłowej o cenach zboża i produktów we Lwowie od 1go do 7go lipca bieżącego roku bez opłaty akcyzowej. Pszenica stara 9:40 do 9:65, nowa — do —, żyto stare 6:65 do 6:85, nowe — do —, jęczmień browarny — do 6.—, pastewny 5:15 do 5:40, owies 5:40 do 5:85, hreczka 7:50 do 7:75, kukurudza zeszłoroczna 5:55 do 5:75, kukurudza nowa — do —, prosa — do —, groch do gotowania 6:75 do 8:50, groch pastewny 5:50 do 6.—, soczewica — do —, fasola — do —, bobik 4:90 do 5:15, wyka 4:70 do 4:95, konieczyna czerwona — do —, konieczyna biała — do —, konieczyna szwedzka — do —, tymotka — do —, anyż rossyjski — do —, anyż płaski — do —, kminek — do —, rzepak stary 11:50 do 12.—, rzepak nowy — do —, nasienie lniane — do —, nasienie konopne — do —, chmiel 116.— do 134.—, lój 32.— do 32:50, nafta zwykła 17.— do 18.—, nafta salonowa 19.— do 20.—, wosk ziemny — do —, wszystko za 100 kilogramów, spirytus 10.000 litr-procentowy, kontyngentowany, bez podatku konsumcyjnego 18.— do 18:25.

OSTATNIA POCZTA

Fremdenblatt donosi, że ostatnie studium rokowań PP. Ministrów austriackich, którzy niedawno bawili w Budapeszcie, z ministrami węgierskimi miało na celu określenie norm wzajemności obustronnej i ściśle z nią złączonej konieczności równoczesnego kolejno ogłaszania ustaw ugodowych. Z natury rzeczy wynika, że ogłoszenie naraz całego kompleksu ustaw ugodowych jest wykluczone, ponieważ moc obowiązująca niektórych części ugody zawisa od różnorodnych warunków. I tak, niektóre ustawy zależą od kampanii ekonomicznej, a akta bankowe znowu wymagają zatwierdzenia rady generalnej Banku austro-węgierskiego. W każdym razie, zapewnia dalej *Fremdenblatt*, publikacja aktów bankowych nastąpi równocześnie z ogłoszeniem traktatu cłowego i handlowego, mimo że obie sprawy mają odmienne terminy wejścia w życie. Traktat cłowy i handlowy wejdzie w życie natychmiast po jego ogłoszeniu, podczas gdy akta bankowe mają obowiązywać dopiero od 1 stycznia 1900 roku. W rokowaniach ostatnich, kończy *Fremdenblatt*, doszło do całkowitej jedno myślności między obu Rządami.

Z Budapesztu donoszą do dzienników wiedeńskich, że ta część przedłożeń ugodowych, która nasamprzód ma być ogłoszona, odeszła już dziś do Ischlu do Najw. sankcyi.

Narodni Listy donoszą, że Marszałek Dolnej Austrii, dr. Ebenhoeh, który onegdaj powrócił z Wiednia do Linca, konferował w Wiedniu z P. Prezydentem Ministrów hr. Thunem i z prezydentem Izby poselskiej dr. Fuchsem. Przedmiotem konferencji była jesienna sesja Rady państwa. Na tej sesji podjętą ma być rozstrzygająca próba dla wyjaśnienia sytuacji parlamentarnej.

Ten sam dziennik ogłasza list, pochodzący z kół poselskich, którego autor zaprzecza pogłosce, jakoby uchwalona przez sejm czeski ustawa o uregulowaniu stosunków językowych we władzach autonomicznych, nie miała być przedłożoną do sankcyi; dalej twierdzi on, że wydanie ustawy językowej na podstawie §. 14 nie jest na razie zamierzonym.

W miejscowości Stainz, w Styrii, odbyło się onegdaj zgromadzenie, na którym przemawiał poseł Girstmayer. Kiedy mowca wniósł rezolucję, domagającą się, aby ze strony opozycji niemieckiej nie dopuszczono w Izbie posłów Rady państwa do przeprowadzenia wyborów do Delegacji, komisarz rządowy rozwiązał zgromadzenie.

Konferencya biskupów węgierskich ma się zebrać w połowie przyszłego miesiąca w Budapeszcie. Pomiedzy materialem, który będzie przedłożonym konferencyi, jest także sprawa ostatecznego rozstrzygnięcia kwestyi co do stanowiska episkopatu w sprawie autonomii katolików, z uwzględnieniem wypracowanych przez wydział kongresu autonomicznego ustaw organizacyjnych, oraz powzięcie uchwały co do sposobu płacenia składek przez episkopat na utworzenie funduszu kongruy. Dalszym przedmiotem obrad konferencyi biskupów ma być jednolite uregulowanie uroczystości ko-

ścielnych z powodu katolickiego roku jubileuszowego 1900.

Odezwe, wzywającą do popierania ruchu protestanckiego w Austrii, ogłaszają niemieckie pisma narodowo-liberalne i służące związkowi rolników. Podpisali ją narodowo-liberalni szermierze walki kościelnej i członkowie związku rolników w prusach.

Z powodu zgonu następcy tronu rossyjskiego w. ks. Jerzego ustanowiono dla wszystkich bez wyjątku wojsk w Rosyji zwykłą trzymiesięczną żałobę.

Kurator okręgu naukowego wileńskiego senator Sergiejewskij, otrzymał rangę rzeczywistego radcy stanu, z uwolnieniem z urzędu kuratora.

Wicedyrektor departamentu rolnictwa, Troickij, wydelegowany został do gubernij Król. Polskiego, celem obznajmienia się ze stanem tamtejszego gospodarstwa leśnego.

Według złożonego w radzie stanu przedstawienia, powołanych będzie w roku bieżącym 291.000 rekrutów z Rosyji europejskiej oraz z obwodu terskiego i kubańskiego, a nadto 100 ludzi z posród ludności osetyńskiej w obwodzie terskim.

Belgijska komisya dla reformy wyborczej odbędzie jutro pierwsze posiedzenie. Socjaliści złożą oświadczenie, iż nie zgodzą się na żadną reformę wyborczą bez rewizyi konstytucyi, a mianowicie bez zniesienia wotum wielokrotnego.

Z Pretoryi donoszą, że rząd transwaalski przedłożył już volksraadowi projekt ustawy wyborczej. Według tego projektu naturalizacya możliwą jest dla każdego cudzoziemca, liczącego nad lat 17, który 5 lat bawił w kraju. Cudzoziemcy, którzy w Transvaalu zamieszkał przed obwieszczeniem tej ustawy, otrzymać mogą równouprawnienie w 9 lat po osiedleniu się lub w 5 lat po ogłoszeniu ustawy. — W Transvaalu urodzeni cudzoziemcy od 16 roku życia otrzymać mogą naturalizacyę i od 20 roku zupełne równouprawnienie. Równouprawnienie odnosi się tylko do osób, należących do rasy białej.

Köln. Ztg. zapewnia wobec sprzecznych doniesień paryskich, że Niemcy nie mają zamiaru wmięszania się w sprawę pomiędzy Anglią a Transvaalem. — Zresztą sędzi *Köln. Ztg.*, iż jest jeszcze nadzieja utrzymania pokoju.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 14 lipca. (Dep. pryw. telef.) Czas donosi: Ostatnie deszcze ulewne zrzadziły znaczne szkody na nowej linii kolejowej Trzebinia-Skawca. Wydelegowano na miejsce z dyrekcji ruchu komisję policyjno-techniczną, która odbędzie rewizję linii w dniu 25 b. m. Otwarcie kolei w skutek tego odłożono do 27 b. m.

Kraków, 14 lipca. (Dep. pr. telef.) Tutejsze stronnictwo katolicko-narodowe urządza wielki wiec w sprawie święcenia niedziel i świąt w dniu 16 b. m. w ujeżdżalni pod Kapucynami.

Kraków, 14 lipca. (Dep. pryw. tel.) Senat akademicki Uniwersytetu Jagiellońskiego otrzymał zawiadomienie, że c. k. Namiestnictwo zatwierdziło akt fundacyjny s. p. Pawła Czabana, ustanawiający 7 stypendyów po 168 złr. dla uczniów tegoż Uniwersytetu.

Kraków, 14 lipca. (Dep. pryw. telefonem) Na wczorajszym posiedzeniu Rady miejskiej poświęcił prezydent miasta p. Friedlein gorące wspomnienie s. p. dr. Józefowi Mayerowi b. radcy miejskiemu, honorowemu obywatelowi m. Krakowa.

Rada uchwaliła zakupić dla Muzeum narodowego znakomity obraz Chelmońskiego p. t. „czwórka“ za cenę 3000 rubli.

Uchwalono dalej zbudować baraki na pomieszczenie kilku klas szkół wydziałowych Imienia Cesarza Franciszka Józefa i Imienia Cesarzowej Elżbiety, z powodu przepełnienia w budynkach głównych.

Na posiedzeniu tajnem zamianowano kasyerem miejskim p. Józefa Onyszkiewicza, urzędnika gal. Banku dla handlu i przemysłu, wicesekretarzami pp. dr. Franciszka Nowickiego i dr. Wine. Eminowicza.

Kalwarya, 14 lipca. (Dep. pryw.) Tutejszy sąd powiatowy zakończył postępowanie spadkowe po s. p. Kazimierzu Ratuldzie, który przeznaczył 30.000 złr. na budowę auli w Uniwersytecie krakowskim. Akta, odesłane już do senatu akademickiego, będą wkrótce przedłożone c. k. Namiestnictwu.

Wiedeń, 14 lipca. Najj. Pan wysłał z Ischlu, zaraz po nadejściu żałobnej wieści o śmierci rossyjskiego następcy tronu w. ks. Jerzego, do cara Mikołaja serdeczny telegram kondolencyjny.

Wiedeń, 14 lipca. Na placu zabaw dla dzieci w IX. dzielnicy eksplodowały wczoraj dwie duże beczki od spirytusu, wystawione tam przez handlarza wódką, aby wyschły, ale nie wypróżnione przedtem dokładnie. Eksplozja zabiła jedno dziecko, a troje ciężko zraniła; przyczyna eksplozji na razie niewiadoma.

Wiedeń, 14 lipca. Prognoza stacyi meteorologicznej na jutro opiewa dla Galicyi: „Pogodnie, sucho i ciepło, tylko miejscowe burze“.

Praga, 14 lipca. Wczoraj odbyło się tutaj burzliwe zgromadzenie pomocników handlowych w celu zajęcia stanowiska wobec spoczynku niedzielnego. Na zgromadzeniu tem, na którym czeskie stronnictwo narodowe było licznie reprezentowane, przyszło przy odczytaniu niemieckich telegramów z Wiednia i Chebu do bójkii. Policya musiała salę opróżnić, przyczem uwięziła 6 ekscedentów.

Warszawa, 14 lipca. (Dep. pryw.) Wczoraj o godzinie 4 po południu odbył się w sali portretowej w ratuszu akt oddania pomnika Adama Mickiewicza w opiekę miasta. W imieniu komitetu budowy pomnika dopełnili aktu tego członkowie komitetu pp.: Karol Benni, Aleksander Kłobukowski i Zygmunt Wasilewski, którzy wręczyli prezydentowi miasta generał-majorowi Bibikowowi odpowiednie podanie na piśmie, klucze od balustrady pomnika, oraz świeżo wydaną książkę pamiątkową. Po dokonaniu tego aktu komitet pomnikowy rozwiązał się.

Berlin, 14 lipca. *Reichsanzeiger* ogłasza ustawę o prawie autorstwa dzieł literackich i muzycznych.

Wildbad, 14 lipca. Przybył tu kanclerz Hohenlohe.

Petersburg, 14 lipca. Z powodu przeprowadzonej w całym państwie reformy ustaw sądowych, car wydał dekrety, wyrażający wszystkim władzom sądowym uznanie za współudział w tem wielkiem dziele.

Belgrad, 14 lipca. Słychać, że aresztowano naczelnika obwodu szabackiego Zivko Angielicza, który wystawił był sprawcy zamachu Knezewicowi pasport zagraniczny.

W Kladowie aresztowano radykalnego dep. Brkicza.

Lille, 14 lipca. Dziennikarz francuski Pressensé wygłosił tu wczoraj, w obecności licznych słuchaczy, odczyt o sprawie Dreyfusa. W sali samej nie zdarzyło się nie godnego uwagi, lecz przy wejściach urządziła publiczność kilkakrotnie demonstracyę, co spowodowało interwencyę żandarmeryi, która rozprószyła demonstrantów.

Madryt, 14 lipca. Rada gabinetowa odbyła wczoraj dłuższą konferencyę. Uchwalono na niej — jak słychać — iż rząd obstaje przy utrzymaniu budżetu w całej pełni i żadnej pozycyi skreślić nie chce.

Lizbona, 14 lipca. Jak dzienniki donoszą, cała angielska milicya okrętowa, znajdująca się w kraju przyładkowym, przybędzie do Laurenzo Marquez.

Londyn, 14 lipca. Dzienniki poranne zajmują się nowymi propozycjami prezydenta republiki transwaalskiej, Krügera, i wyrażają się o nich bardzo nieprzychylnie.

Londyn, 14 lipca. *Times* donosi z Pekinga, że wyszło rozporządzenie, potępiające sprzeniewierzenia cłowe i w zarządzie salinarnym. Rozporządzenie wyznacza termin 3 miesięczny do obliczenia strat wynikłych z powodu tych defraudacyj i nakazuje surowe ukaranie winnych.

Konstantynopol, 14 lipca. Minister spraw wewnętrznych, który wczoraj popadł był w wielką i dostał dymisy, dziś został ulaskawiony, przywrócony do urzędu i otrzymał wielką wstęgę orderu „Osmanie“.

Batum, 14 lipca. Zwłoki zmarłego następcy tronu w. ks. Jerzego zostaną przewiezione na okręcie „Pobiedonoszew“ do Sebastopola. Pogrzeb odbędzie się 24 lipca.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 14 lipca 1899. Giełda poranna (*Vorbörse*) godzina 10 min. 30. Marki 58:95, Renta majowa 100:60, Węgierska renta koronowa 96:70, Kredyty 380-1/2, Węg. kred. 388.—, Anglobank 152:25, Union 312.—, Bankverein 274:50, Länderbank 242:25, Staatsbany 348:12, Lombardy 76:50, Elbethal 260.—, wyk. kup. Fabryka broni —, Akcyje tytoniowe 143.—, Alpiny 239:25, Rima Muranyi 311.—, Prager Eisen 1252.—, Losy tureckie 63:60, Ruble (Event.) 126:85, 4-pr. galicyjskie krajowe listy zastawne 96:50, 4-pr.

galicyjska krajowa pożyczka 98.—. Akcyje gal. Banku hipotecznego —. Tendencya spokojna.

Wiedeń, 14 lipca 1899. Giełda południowa (*Mittagsbörse*) godz. 12 min. 30. Marki 58:93, Renta majowa 100:60, Węgierska renta koronowa 96:75, Kredyty 380:25, Węg. kredyt. 387:50, Anglobank 152:25, Union 311.—, Bankverein 274.—, Länderbank 242:25, Staatsbany 347:85, Lombardy 76:50, Elbethal 260.—, Fabryka broni —, Akcyje tytoniowe 142:75, Alpiny 238:50, Rima Muranyi 309:50, Prager Eisen 1268, Losy tureckie 63:40, Ruble (Event.) 126:85, 20-frankie 9:55:50, Akcyje kredytowe ziemskie —, Tramway 469.—. Tendencya: spokojna.

Wiedeń, 14 lipca 1899. Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*) godz. 2 min. 30. Akcyje austr. zakł. kredyt. 379:75, Akcyje węg. zakł. kredyt. 387:50, Akcyje Anglobanku 152:25, Akcyje Unionbanku 311:50, Akcyje Banku dla krajów koronnych 241:75, Akcyje Bankverein 274:50, Akcyje Bodenkredit 459.—, Akcyje galicyjskiego Banku hipot. —, Akcyje kolei państwowych 347:50, Akcyje kolei południowej 75:25, Akcyje tramwayowe 468.—, Akcyje kolei Elbethal 260:40, Akcyje kolei północnej 323.—, Akcyje kolei Lwowsko-Ozernowieckiej —, Akcyje Alpine 238:60, Akcyje Rima Muranyi 309:50, Akcyje praskiego Towarzystwa żel. 1252.—, Akcyje fabryki broni 192.—, Akcyje tureckie tytoniowe 142:37, Obligacye węgierskiej indemnizacyi 95.—, Renta majowa 100:60, Austriacka renta koronowa 100:60, Węgierska renta koronowa 96:55, 56 l. listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego 95:50, 4 pr. listy Banku krajowego 98.—, 4 i pół pr. listy Banku krajowego 100:50, 4 pr. listy Banku hipotecznego 96:75, 4 i pół pr. listy Banku hipotecznego 100:25, 5 pr. listy Banku hipotecznego 110.—, 4 pr. Obligacye propinacyjne 97:60, 4 pr. galicyjska krajowa pożyczka 96:50, 4 pr. pożyczka miasta Lwowa 93:75, Losy tureckie 63:10, Marki 58:90, Rubel 126:88, Lombardy —.

Berlin, 14 lipca 1899. (Vorbörse): Akcyje kredytowe 237:50, Disconto Gesellschaft 196:25. Tendencya: bez ochoty.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krechowicki.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską“ wynosi półrocznie (od 1 lipca do końca grudnia) w miejscu 6 zł., pocztą 8 zł.; ćwierćrocznie (od 1 lipca do końca września) w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; miesięcznie od 1 do końca każdego miesiąca w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct.

Prenumeratorem roczni lub półroczni, (którzy prenumerują od 1 stycznia do końca grudnia lub do końca czerwca), otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej* bez płatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: ćwierćroczni 75 ct., miesięczni 30 ct. *Przewodnik*, prenumerowany osobno, kosztuje rocznie 4 złr., półrocznie 2 złr., ćwierćrocznie 1 złr.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

(Prenumeratę miejscową przyjmuje Agencya dzienników Stanisława Sokołowskiego. Pasaż Hausmana l. 9. — prenumeratę zamiejscową upraszamy nadsyłać wprost do Administracyi *Gazety Lwowskiej*).

Nadesłane.

Ruch pociągów kolejowych obowiązujący z dniem 1. maja 1899.

(Czas przyjazdu i odjazdu pociągów podany jest podług zegara środkowo-europejskiego).

Wszech nauk lekarskich
Dr. Władysław Borzęcki
ordynuje od godziny 3 do 5 po poł.
ul. Grodzickich 6, I. schody.

Kantor wymiany
c. k. uprz. galic. akc.
Banku hipotecznego
kupuje i sprzedaje
wszelkie papiery wartościowe
i monety
po najdokładniejszym kursie dziennym,
nie licząc żadnej prowizji.

Wystawy i Muzea.

Nienastająca Wystawa zjednoczonego
Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych w
Lwowie, przy placu św. Ducha 1. 10, pierw-
sze piętro, jest otwarta codziennie od godziny
10 przed południem do godziny 5 po południu.
Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct
w dnie powszednie 20 ct. — Dla członków
wstęp wolny.

Muzeum przemysłowe miejskie ot-
warte codziennie (z wyjątkiem poniedziałków
od godziny 9 rano do godziny 3 po południu)
w niedzielę i święta od godziny 10 rano do
godziny 1 z południa. — Biblioteka muzealna
otwarta codziennie od godziny 11 przed do
godziny 3 po południu (w niedzielę i święta
od godziny 10 do g. 1). — Wstęp w dnie
powszednie 20 ct., w niedzielę wolny.

Nienastająca wystawa wyrobów prze-
mysłu krajowego otwarta codziennie w domu
niegdys Biesiadeckich (przy placu Halickim.)
Wstęp wolny w poniedziałek, czwartek i pią-
tek, w inne dnie 10 ct. — Wszystkie przed-
mioty na sprzedaż.

Muzeum imienia Lubomirskich.
W dnie powszednie otwarte od godziny 9 do
1 z południa, we wtorek i piątek od godziny
3 do 5, a w niedzielę przed południem od
godziny 11 do 1.

Table with columns: Pociąg, Do Lwowa przychodzą, Ze Lwowa odchodzą. Lists train schedules with destinations like Kraków, Warszawa, and various regional stations.

U W A G A: Czas środkowo-europejski różni się od czasu lwowskiego o 36 minut a mianowicie: 12 godz. w czasie środkowo-europejskim 12 godz. 36 minut czasu lwowskiego.

Noce godziny od 6-00 wieczór do 5-59 rano objęte są tustem ramkam
Biuro informacyjne c. k. kolei państwowych przy ul. Krasickich 1. 5 udziela
wyjaśnień w sprawach kolejowych, sprzedaje wszelkiego rodzaju bilety jazdy
i rozkłady jazdy w formie kieszonkowej.

Cennik
lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Table listing various financial and exchange rates, including bank exchange rates, gold prices, and interest rates.

Table listing railway bonds and other financial instruments, including 'Obligacje kolejowe' and 'Dług państwa'.

Table listing various bank exchange rates and interest rates, including 'G. Listy zastawne' and 'H. Obligacje z prawem pierwszeństwa'.

Table listing exchange rates for various currencies and banks, including 'K. Akcje banków' and 'N. WEKSELE'.

Monety zagraniczne
kupuje i sprzedaje najkorzystniej
Gazeta Lwowska Nr. 159 z dnia 15 lipca 1899.
Sokal i Lilien
Dom bankowy i kantor wymiany
Zlecenia z prowincji załatwiamy odwrotną
pocztą bez doliczenia prowizji.

Licytacje.

L. cz. E. 144/99 (6) (5326 3-3)

Na żądanie Salamona Judy Willgotta odbędzie się dnia 17 sierpnia 1899 o godz. 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. II licytacja 8/9 części realności pod N. 60 w Bolechowie ruskim położonej lwh. 270 ks. gr. gm. kat. Bolechów ruski objętej masy spadkowej bhp. Leizora Willgotta własnej.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona na kwotę 280 zł.

Najniższa cena wynosi 186 zł. 66 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przyzwanie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Bolechów, dnia 28 maja 1899.

G. Zl. E. 571/98 (4) (5103 3-3)

Auf Betreiben der Bukowinaer Boden Credit-Anstalt, vertreten durch Dr. Herrn Moritz Paschke, Adv. in Czernowitz, findet am 29 August 1899 Vormittags 10 Uhr bei dem unten bezeichneten Gerichte, Zimmer Nr. 6 die Versteigerung des Grundbuchskörpers der Einl. Zl. 196 der Kat. Gemeinde Torskie, bestehend aus der Bauparcelle 74, des Grundbuchskörpers der Einl. Zl. 197 derselben Gemeinde, bestehend aus der Grundparzelle 337, 338/1 i 338/2 und des Grundbuchskörpers der Einl. Zl. 795 derselben Gemeinde, bestehend aus der Grundparzelle 546/4, sammt Zubehör, bestehend aus Vieh, Getreide und Wirtschaftsgeräthe statt.

Die zur Versteigerung gelangenden Liegenschaften sind bewertet u. z.: 1) auf 50 fl., 2) auf 33 fl., 3) auf 620 fl., das Zubehör auf 510 fl. 50 kr.

Das geringste Gebot beträgt: ad 1) 33 fl. 33 kr., ad 2) 22 fl., ad 3) 530 fl., unter diesem Betrage findet ein Verkauf nicht statt.

Die Versteigerungsbedingungen und die auf die Liegenschaften sich beziehenden Urkunden, (Grundbuchs-Hypothekenzug, Catasterauszug, Schätzungsprotokolle u. s. w.) können von den Kauflustigen bei dem unten bezeichneten Gerichte, Zimmer Nr. 6 während der Geschäftsstunden eingesehen werden.

Rechte, welche diese Versteigerung unzulässig machen würden, sind spätestens im anberaumten Versteigerungstermine vor Beginn der Versteigerung bei Gericht anzumelden, widrigens sie in Ansehung der Liegenschaft selbst nicht mehr geltend gemacht werden könnten.

Von den weiteren Verkommnissen des Versteigerungsverfahrens werden die Personen, für welche zur Zeit an den Liegenschaften Rechte oder Lasten begründet sind, oder im Laufe des Versteigerungsverfahrens begründet werden, in dem Falle nur durch Anschlag bei Gericht in Kenntnis gesetzt, als sie weder im Sprengel des unten bezeichneten Gerichtes wohnen, noch diesem einen am Gerichtsorte wohnhaften Zustellungsbevollmächtigten namhaft machen.

K. k. Bezirksgericht, Abtheilung II.
Tluste, am 5 Mai 1899.

L. cz. E. 413/98 (4) (5389 3-3)

Na żądanie niel. Hipolita Klebana, zastąpionego przez opiekuna Macieja Klebana i Maryi Kleban odbędzie się dnia 27 lipca 1899 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11 licytacja 1/4 części realności lwh. 279 i 1/3 części realności lwh. 302 ks. gr. gm. Lacka Wola objętych, wraz z przynależnościami, składającymi się z 24 drzew owocowych i 1 krowy.

Nieruchomości powyższe, wystawione na licytację, są ocenione na 130 zł. 30 1/2 ct., przynależności zaś na 48 zł.

Najniższa cena wynosi 118 zł. 86 ct.

poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przyzwanie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Meściska, dnia 25 maja 1899.

L. cz. E. 901/98 (5) (5329 3-3)

Na żądanie Samuela Niemanda, rygoryzanta medycyny w Krakowie, zastąpionego przez adw. dr. Bobilewicza tamże, odbędzie się dnia 16 sierpnia 1899 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3 licytacja realności lk. 109 w h. 276 gminy Kamionka str., składającej się z parcel bud. 46 i gr. 52, 53, 54 wraz z przynależnościami, składającymi się z domu, wozowni, stajni, drewni, wychodków, podwórza i parkanu.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 7218 zł. 38 ct. wraz z przynależnościami.

Najniższa cena wynosi 3609 zł. 19 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przyzwanie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Kamionka str., dnia 1 maja 1899.

L. cz. E. 923/98 (1) (4991 2-3)

OBWIESZCZENIE.

C. k. Sąd powiatowy w Komarnie podaje do publicznej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Mojżesza Fischmana przeciw Pawłowi Kutą pto 17 zł. 80 ct. w. a. z pn. odbędzie się na koszt i niebezpieczeństwo zawodowego nabywcy w tut. sądzie przymusowa sprzedaż przez publiczną relicytację realności lwh. 66 ks. gr. gm. kat. Kataryniec objętej, Pawła Kutę własnej, w dniu 30 sierpnia 1899 o godzinie 10 rano. Realność ta sprzedana zostanie na powyższym terminie za lub niżej ceny wywołania 85 zł. Zakład wynosi 10% ceny wywołania.

Kuratorem nieznanych wierzycieli hipotecznych jest adw. dr. Józef Gottlieb we Lwowie. Reszta warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tut. registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Komarno, dnia 27 sierpnia 1898.

L. cz. E. 2674/98 (5298)

Na żądanie firmy B. Schönberg & Fränkel w Krakowie, odbędzie się dnia 30 sierpnia 1899 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze oddziału IV. licytacja połowy realności objętej lwh. 45 ks. gr. Wiatrowice Wojciecha Sowy własnej, wraz z przynależnościami, składającymi się z inwentarza gospodarczego.

1/2 nieruchomości powyższej wystawiona na licytację, jest oceniona na 654 zł. 89 ct., przynależności zaś na 55 zł. w. a.

Najniższa cena wynosi 474 zł. a. w., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg ta-

bularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze oddz. IV.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przyzwanie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Nowy Sącz, dnia 25 maja 1899.

L. cz. E. 1848/98 (3) (5466)

Na żądanie Samuela Aknera w Hanówee ad Łuczyce, odbędzie się dnia 14 sierpnia 1899 o godz. 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9 licytacja 1/4 części realności objętej lwh. 1195 ks. gr. gm. kat. Sokal.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona na 587 zł. 50 ct.

Najniższa cena wynosi 293 zł. 75 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przyzwanie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Sokal, dnia 20 czerwca 1899.

G. Zl. E. 1193/98-9 (4) (5438)

Auf Betreiben des Landwirtschaftlichen Creditvereines für Handel Gewerbe u. Ackerbau in RussBaulla findet am 28 August 1899 vormittags 10 Uhr bei dem unten bezeichneten Gerichte, Zimmer Nr. 10 die Versteigerung der Realität Einl. Zl. 513 Grundbuch Dzurów, bestehend aus Grundparzelle 2417 statt.

Die zur Versteigerung gelangende Liegenschaft ist auf 500 fl. bewertet.

Das geringste Gebot beträgt 333 fl. 34 kr., unter diesem Betrage findet ein Verkauf nicht statt.

Die Versteigerungsbedingungen und die auf die Liegenschaft sich beziehenden Urkunden (Grundbuchs - Hypothekenzug, Catasterauszug, Schätzungsprotokolle usw.) können von den Kauflustigen bei dem unten bezeichneten Gerichte, Zimmer Nr. 8, während der Geschäftsstunden eingesehen werden.

Rechte, welche diese Versteigerung unzulässig machen würden, sind spätestens im anberaumten Versteigerungstermine vor Beginn der Versteigerung bei Gericht anzumelden, widrigens sie in Ansehung der Liegenschaft selbst nicht mehr geltend gemacht werden können.

Von den weiteren Verkommnissen des Versteigerungsverfahrens, werden die Personen, für welche zur Zeit an der Liegenschaft Rechte, oder Lasten begründet sind oder im Laufe des Versteigerungsverfahrens begründet werden, in dem Falle nur durch Anschlag bei Gericht in Kenntnis gesetzt, als sie weder im Sprengel des unten bezeichneten Gerichtes wohnen, noch diesem einen am Gerichtsorte wohnhaften Zustellungsbevollmächtigten namhaft machen.

K. k. Bezirksgericht, Abth. II.
Zabłótów, am 13 Mai 1899.

L. cz. E. 10/99 (3) (5000)

Na żądanie Salamona Markusohna, odbędzie się dnia 31 sierpnia 1899 o godz. 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II licytacja realności l. wyk. hip. 1060 ks. gr. gm. kat. Tyśmienica objętej składającej się z parceli budowlanej i budynku mieszkalnego wraz z przynależno-

ściami składającymi się ze służebności nieintabulowanej prawa oparcia budynku mieszkalnego o zachodnią ścianę sąsiedniej realności Leiby Flicker.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona na 200 zł., przynależności zaś 20 zł.

Najniższa cena wynosi 147 zł. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przyzwanie na tablicy sądowej, jeżeli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Tyśmienica, dnia 12 czerwca 1899.

L. cz. E. 5/99 (6) (5453 1-3)

Dnia 24 sierpnia 1899 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 12 sądu tutejszego, licytacja majątności Roztoka wyk. hip. l. 320 z przynależnościami.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 6911 zł. mianowicie grunta z budynkami, przynależności zaś na 566 zł. 50 ct.

Najniższa cena niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi 4611 zł. 67 ct.

Warunki licytacyjne i inne odnośn. dokumenta przejrzeć można w Sądzie tutejszym w biurze Nr. 11.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przyzwanie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Sanok, dnia 30 czerwca 1899.

L. cz. E. 634/98 (4) (5178)

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego w Komarnie przeciw Hrynkowi Grabowieńskiemu pto 65 zł., odbędzie się dnia 30 sierpnia 1899 o godz. 10 rano w sądzie tutejszym, biuro 6 licytacja połowy realności lwh. 35 gminy Podzwierzyniec, obejmującej parcelę bud. lwh 170 i parcelę grunt lk. 1083.

Nieruchomość ta jest oceniona na 740 zł., przynależności zaś na 311 zł.

Najniższa cena wynosi 700 zł. 67 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie tutejszym, biuro 6.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Komarno, dnia 13 czerwca 1899.

L. cz. E. VII 407/99 (3) (5457)

Na żądanie Banku krajowego Króleswa Galicyi i Lodomeryi i t. d. we Lwowie odbędzie się dnia 17 sierpnia 1899 o godz. 9 rano w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6 licytacja realności lwh. 9, 10, 11 gm. Żukowice objętej, Samsona Rucka własnej.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 3700 koron.

Najniższa cena wynosi 2446 kor. 66 1/3 gr., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.
Tarnów, dnia 25 czerwca 1899.

L. 2193/II. (5370 1-2)

Niniejszem zwraca się uwagę na zamieszczone w gazecie Nr. 157 z dnia 13 lipca 1899 ogłoszenie c. i. k. wojskowego magazynu prowiantowego we Lwowie Nr. 2193/II. z dnia 5 lipca 1899, celem zapewnienia dostawy w drodze kontraktowej drzewa opałowego i węgla kamiennych dla stacji Kamionka strumikowa, Krechow, Rawa ruska i Rohatyn, Nowa Zuczka i Radowce, Czortków, Tlumacz i Zaleszczyki, Brody, Strusów, Tarnopol, Trembowa i Zborów na czas od 1 września 1899 do 31 sierpnia 1900.

Blizsze warunki dostawy mogą być przejrane w c. i. k. wojskowych magazynach prowiantowych we Lwowie, Czerniowcach, Stanislawowie i Zloczowie następnie w filiach tychże urzędów w Brzeżanach, Kołomyi, Kamionce strumikowej, Nowej Zuczce, Tarnopolu i Żółkwi, jak również we wszystkich starostwach okręgu 11 korpusu. Z c. i. k. wojskowego magazynu prowiantowego. Lwów, dnia 5 lipca 1899.

L. cz. E. 1420/98 13 (5460)

Zastanowienie postępowania licytacyjnego. Wprowadzone na wniosek Berla Finklera postępowanie licytacyjne co do realności whl. 763 i 3117 ks. gruntowej gminy Horodenka zostało zastanowionem. C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Horodenka, dnia 27 czerwca 1899.

L. cz. E. 360/99 2 (5467)

Wskutek uchwały z dnia 24 czerwca 1899 liczba czynności E. 360/99 2 sprzedane będą dnia 17 lipca 1899 o godz. 10 rano w Biłce szlacheckiej w drodze publicznej licytacji: 1 krowa maści białej, 1 jałówka maści białej, 1 kossę, 1 świnia. Przedmioty te można oglądać dnia 17 lipca 1899 między godziną 9 a 10 rano w Biłce szlacheckiej u Michała Sochora. C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Winniki, dnia 24 czerwca 1899.

L. cz. E. 618/99 3 (5456)

W skutek uchwały z dnia 8 lipca 1899 l. cz. E. 618/99 3 sprzedane będą dnia 19 lipca 1899 o godz. 9 przed południem a w razie potrzeby i następnych dni w Brzeżanach, w pomieszczeniu i sklepie dłużników Herscha i Freidy Grünbergów pod Nr. 37 w ratuszu w drodze publicznej licytacji: urządzenie sklepowe wraz z towarami tamże znajdującymi się jakoto: kapy, różne materye na suknie, płótna, sukna, perkalę, różne chustki i chusteczki, chodniki, kocyki, barczany, płócienna, szfony, ubrania, koszule, sienniki, szafy, stoły i t. p.

Przedmioty te można oglądać dnia 18 lipca 1899 między godziną 10 a 4 po południu tudzież w czasie licytacji w miejscu wyżej wskazanem. C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI. Brzeżany, dnia 11 lipca 1899.

L. cz. E. 424/99 9 (5461)

Na żądanie powiatowej Kasy oszczędności w Wadowicach, odbędzie się dnia 22 sierpnia 1899 o godz. 9 przed południem w tut. sądzie, biuro Nr. 4. licytacja realności lwh. 81 ks. gr. gm. kat. Izdebnik, Jana Cory własnej. Nieruchomość ta, ocenioną jest na 1336 zł. 50 ct. Najniższa cena wynosi 939 zł. 94 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie nastąpi. Warunki licytacyjne i inne dokumenta można przegladnąć w biurze Nr. 5 tego sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. dr. Förster w Kalwaryi. C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Kalwaryja, dnia 20 czerwca 1899.

L. cz. E. 183/99 (4) (5041)

Na żądanie Kasy oszczędności miasta Tarnowa, zastąpionej przez adw. dra Forysta w Tarnowie, odbędzie się dnia 30 sierpnia 1899 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3 licytacja realności whl. 153 ks. gr. gm. kat. Zabno objętej, dłużników Maryi Lehrhauptowej i Judy Salamonowej własnej. Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację, jest oceniona na 5837 zł. 75 ct., przynależności brak.

Najniższa cena wynosi 2918 zł. 87 1/2 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2. Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia te

go rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiania będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybiecie na tablicy sądownej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowni pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Zabno, dnia 15 czerwca 1899.

L. cz. E. 1/98 (6) (5433)

Na żądanie miejskiej Kasy oszczędności w Bochni, zastąpionej przez adw. dr. Zankowskiego, odbędzie się dnia 30 sierpnia 1899 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2 licytacja połowy realności wyk. hip. l. 174 ks. gr. gm. kat. Lipnica dolna objętej, Józefa Plemy własnej.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 400 zł. Najniższa cena wynosi 270 zł. a. w., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3 w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Wiśnicz, dnia 9 maja 1899.

Konkursa.

L. 56190 (5391 3-3)

Ogłoszenie konkursu. Celem obsadzenia opróżnionej w c. k. Bibliotece uniwersyteckiej w Krakowie posady praktykanta z adnutum w kwocie rocznej 500 zł. ogłasza się konkurs i wyznacza termin do wnoszenia podań do 20 sierpnia 1899.

Kompetenci winni wykazać, że są poddani państwa austriackiego, że uzyskali stopień doktora na jednym z Uniwersytetów krajowych lub aprobację do zawodu nauczycielskiego dla gimnazjów lub szkół realnych dalej winni wykazać znajomość języków krajowych i wogóle zdolność do pełnienia służby przy bibliotece.

Podania, zaopatrzone w potrzebne dokumenta i dowody kwalifikacyjne wnosić należy w drodze właściwej do Dyrekcji Biblioteki uniwersyteckiej w Krakowie. C. k. Namiestnictwo we Lwowie. Lwów, dnia 5 lipca 1899.

L. 389/99 (5373 3-3)

KONKURS. Celem obsadzenia opróżnionej w drodze przeniesienia posady c. k. notaryusza w Łańcutcie, ewentualnie innej opróżnić się przez obsadzenie tej posady mającej, rozpisuje się niniejszem konkurs z tem, że podania kompetencyjne należyce udokumentowane we właściwej drodze do dnia 31 lipca 1899 włącznie, do tej c. k. l. by notaryalnej wnosić należy.

C. k. Izba notaryalna. Tarnów, dnia 1 lipca 1899.

L. 63565/II (5371 3-3)

KONKURS. Na posadę ekspedienta przy c. k. Urzędzie pocztowym w Targowiskach, w powiecie Krośnieńskim za kontraktem służbowym i kanecją w kwocie 200 zł i następującymi poborami:

Płaca rocznych 200 zł. ryz. kt kancelaryjny 60 zł pakunkowe 360 zł. i datek na mieszkankie później oznaczyć się mający, na umieszczenie lokalu pocztowego w pobliżu dworca kolei żelaznej w Iwoniezu.

Podania należy wnieść najpóźniej do 25 lipca b. r. do c. k. galic. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.

Z c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów dla Galicji. Lwów, 5 lipca 1899.

L. 69757 (5374)

KONKURS. Celem obsadzenia czterech posad woźnych przy Urzędach podatkowych w obrębie c. k. galicyjskiej krajowej Dyrekcji skarbu, z systemizowanymi poborami służbowymi, rozpisuje się niniejszem konkurs.

Kompetenci winni właściwie należycie udokumentowane podania w przeciągu czterech tygodni do c. k. krajowej Dyrekcji skarbu we Lwowie i wykazać, że władają językami krajowymi w mowie i piśmie, że

są fizycznie zdolni do służby i że posiadają ogólne wyznagi, potrzebne do przyjęcia do służby rządowej, dotychczas zarzem metrykę chrztu i urodzenia, świadectwa szkolne i świadectwo dotychczasowego zatrudnienia.

Ukwalifikowani podoficerowie armii, marynarki, obrony krajowej i żandarmerji mają się zastosować do przepisów ustawy z dnia 19 kwietnia 1873 (Dz. p. p. Nr. 60).

Zauważa się, że do obowiązków służbowych woźnego podatkowego należy oprócz zwykłych posług woźnych urzędowych, opalanie pieców, rżanie drzewa, noszenie drzewa i wody, roznoszenie pism i pakietów urzędowych na pocztę i przynoszenie tychże z pocztą, jakoteż doręczanie pism urzędowych stronom.

C. k. krajowa Dyrekcja skarbu. Lwów, dnia 8 lipca 1899.

L. 1138 (5446)

KONKURS. Wydział powiatowy limanowski ogłasza konkurs na posadę sekretarza Rady powiatowej z rocznym poborem 1000 zł.

Kandydaci winni wykazać się dowodem, że posiadają prawo obywatelstwa austriackiego, że złożyli teoretyczny egzamin administracyjny i nie przekroczyli 40 lat życia.

Prawnicy mają pierwszeństwo. Posada obsadzona będzie tymczasowo na rok jeden.

Podania wnosić należy do dnia 15 sierpnia 1899.

Limanowa, dnia 6 lipca 1899.

L. Prez. 7099 4/99 (5399 2-3)

KONKURS. Przy Sądzie krajowym w Krakowie jest do obsadzenia posada wicedyrektora urzędu ksiąg gruntowych w IX. randze.

Podania o powyższą posadę wnosić należy do 5 sierpnia 1899 do Prezydium Sądu krajowego w Krakowie. Prezydium sądu wyższego. Kraków, 8 lipca 1899.

L. Prez. 7099 4/99 (5398 2-3)

KONKURS. Przy sądzie obwodowym w Wadowicach jest do obsadzenia posada naczelnika kancelaryi w X randze.

Podania o powyższą lub przy innym sądzie kolejalnym opróżnić się mogącą posadę naczelników kancelaryi wnosić należy do 5 sierpnia 1899 do Prezydium sądu obwodowego w Wadowicach.

Prezydium sądu wyższego. Kraków, 8 lipca 1899.

Upadłości.

L. cz. S. 4/98 28 (5405 2-3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyśle mianuje komisarzem konkursowym masy Józefa Frieda w mieście c. k. Radey Sądu krajowego dr. Miklaszewskiego c. k. adjunkta Romana Bierzeckiego. Przemyśl, 20 maja 1899.

Wyroki prasowe.

Bl. 154 (5314)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das l. t. Landes- als Preßgericht Wien hat auf Antrag der l. t. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der „Wiener allgem. Montags-Zeitung“ vom 3. Juli 1899 (ohne Nummernangabe) erschienenen Artikels mit der Ueberschrift: „Der unbankbare Sohn“ in den Stellen 1. von „Der liebe“ bis incl. „in Kunzendorf“ und 2. von „Ich brauch' ihn nicht“ bis inclusive „bejoffen macht“ das Vergehen nach §. 303 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der l. t. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach §. 489 St. P. O. bestätigt und nach §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der falsierten Exemplare erkannt.

Wien, am 5 Juli 1899.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das l. t. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der l. t. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Druckschrift: 1. „Glücklicher Postkarte Nr. 14“ betitelt: „Tu felix Austria nube“ und 2. „Glücklicher Postkarte Nr. 15“ betitelt: „Ein Ordnungsfanatiker“ zur Gänze das Verbrechen nach §. 300 St. P. O. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der l. t. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme gemäß §. 489 St. P. O. bestätigt

Wien, am 5 Juli 1899.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das l. t. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der l. t. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Druckschrift: 1. „Glücklicher Postkarte Nr. 14“ betitelt: „Tu felix Austria nube“ und 2. „Glücklicher Postkarte Nr. 15“ betitelt: „Ein Ordnungsfanatiker“ zur Gänze das Verbrechen nach §. 300 St. P. O. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der l. t. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme gemäß §. 489 St. P. O. bestätigt

und nach §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der falsierten Exemplare erkannt. Wien, am 5 Juli 1899.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das l. t. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der l. t. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nummer 909 der periodischen Druckschrift: „Extrapost“ (Montags-Zeitung) vom 3. Juli 1899 erschienenen Artikels mit der Ueberschrift: „Protest-Versammlung der Wiener Freisinnigen“ in den Stellen 1. von „Schulter an Schulter“ bis incl. „Gebuld ist zu Ende“; 2. von „Wir müffen“ bis incl. „muß es heißen“ das Vergehen nach §. 305 St. G. begründe und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der l. t. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach §. 489 St. P. O. bestätigt und gemäß §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der falsierten Exemplare erkannt. Wien, am 5 Juli 1899.

Das l. t. Ministerium des Innern hat

unterm 2. Juli 1899 B. 4436/Pr. 3., der in Constantinopel erscheinenden Zeitschrift: „Carigradski Glasnik“ auf Grund des §. 26 des Preßgesetzes den Postdebit für die im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder entzogen.

Das l. t. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 20 Juni 1899, Pr. 105, die Weiterverbreitung der Nummer 113 der in Paterson erscheinenden Zeitschrift: „La Question sociale“ vom 27 Mai 1899 nach §§. 65 b. c. und 305 St. G. verboten.

Das l. t. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 25 Juni 1899, die Weiterverbreitung der Nummer 114 der in Paterson erscheinenden Zeitschrift: „La Question sociale“ vom 3 Juni 1899 nach §§. 65 b. c. und 305 St. G. verboten.

Das l. t. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 21 Juni 1899, Pr. 224 die Weiterverbreitung der Druckschrift: „Vazda v Polna“ Otsik clanku „Radikalnich listu“ z. 20/4, 3., 6. a 15 cervaa 1899. Nakladem vydavateleskeho druzstva „Neodvislost“ v Praze. Tiskem Ed. Banforta v Praze“ nach §. 24 Pr. G. und 489 St. P. O. verboten.

Das l. t. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 21 Juni 1899 Pr. 225, die Weiterverbreitung der Nr. 10 der in Cleveland erscheinenden Zeitschrift: „Peastre listy“ vom 21 Mai 1899 nach §§. 63 und 64 St. G. verboten.

Das l. t. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 21 Juni 1899, Pr. 228, die Weiterverbreitung der Nr. 69 der Zeitschrift: „Radikalni Listy“ vom 17 Juni 1899 wegen des Artikels: „Kolinsky pripad“ nach §. 300 St. G. und Artikel IV. des Gesetzes vom 17. December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. ex 1862, verboten.

Das l. t. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 21 Juni 1899, Pr. 226, die Weiterverbreitung der Nummer 19 der Zeitschrift: „Matices delnicka“ vom 14 Juni 1899 wegen der Artikel: „Pravice nam“ und „Jen v Plzni za vladu Haasgirga moznym“ nach §§. 300, 302 und 305 St. G. verboten.

Das l. t. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 23 Juni 1899 Pr. 234, die Weiterverbreitung der Nummer 70 der Zeitschrift: „Radikalni Listy“ vom 20 Juni 1899 wegen des Artikels: „Zalezitost Kubrowa“ nach §§. 491, 493 St. G. und Artikel V. des Gesetzes vom 17. December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. ex 1862, verboten.

Das l. t. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 23 Juni 1899, Pr. 235, die Weiterverbreitung der der Nr. 375 der Zeitschrift: „Ceske zajmy“ vom 20 Juni 1899 wegen der Artikel: „Pozornhedne preliceni v Berlina“ „Zid Sraunek“ „V Lipniku i okoli“, „Historicke obrázky“ und „Z Mlade Boleslavi, 18 cervaa“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das l. t. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 23 Juni 1899, Pr. 230, die Weiterverbreitung der Hefte 6 und 7 der Druckschrift: „Navy kult.“ Tiskem Em. Stivina v Praze. Nakladem St. K. Neumann. nach §. 302 und 305 St. G. verboten.

Das l. t. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 23 Juni 1899, Pr. 230, die Weiterverbreitung der Hefte 6 und 7 der Druckschrift: „Navy kult.“ Tiskem Em. Stivina v Praze. Nakladem St. K. Neumann. nach §. 302 und 305 St. G. verboten.

Das l. t. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 23 Juni 1899, Pr. 230, die Weiterverbreitung der Hefte 6 und 7 der Druckschrift: „Navy kult.“ Tiskem Em. Stivina v Praze. Nakladem St. K. Neumann. nach §. 302 und 305 St. G. verboten.

Das l. t. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 23 Juni 1899, Pr. 230, die Weiterverbreitung der Hefte 6 und 7 der Druckschrift: „Navy kult.“ Tiskem Em. Stivina v Praze. Nakladem St. K. Neumann. nach §. 302 und 305 St. G. verboten.

Das l. t. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 23 Juni 1899, Pr. 230, die Weiterverbreitung der Hefte 6 und 7 der Druckschrift: „Navy kult.“ Tiskem Em. Stivina v Praze. Nakladem St. K. Neumann. nach §. 302 und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Leitmeritz hat mit dem Erkenntnis vom 21 Juni 1899, Nr. 74, die Weiterverbreitung der Nummer 46 der Zeitschrift: „Leitmeritzer Wochenblatt“ vom 17 Juni 1899 wegen des Artikels: „Verkauft und verrathen“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Leitmeritz hat mit dem Erkenntnis vom 21 Juni 1899, Nr. 73, die Weiterverbreitung der Nummer 46 der Zeitschrift: „Nordböhmische Volkszeitung“ vom 17 Juni 1899 wegen des Artikels: „Verkauft und verrathen“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Bisetz hat mit dem Erkenntnis vom 27 Juni 1899, Nr. 13/1, die Weiterverbreitung der Nummer 25 der Zeitschrift: „Oatvan“ vom 24 Juni 1899 wegen des Artikels: „Slasti Cechu videnskych“ nach §. 65 a. St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnis vom 24 Juni 1899, Nr. 33/2, die Weiterverbreitung der Nummer 141 der Zeitschrift: „Moravska Orlice“ vom 23 Juni 1899 wegen des Artikels: „Z velkonemeckeho blazine“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnis vom 27 Juni 1899, Nr. 34/2, die Weiterverbreitung der Nr. 15 der Zeitschrift: „B rnska Rovnost“ vom 24 Juni 1899 wegen der Artikel: „Cetnietvo a policie na ulici“, „Nac jsou cetnietci a policie?“, und „Cetnietci a policie jako verbiri stavkokazu“ nach §§. 300, 488, 493 St. G. und Artikel V. des Gesetzes vom 17 December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. ex 1863 verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnis vom 24 Juni 1899, Nr. 32/2 die Weiterverbreitung der Nr. 7 der Zeitschrift: „Mähisch-Schlesischer Volksfreund“ vom 23 Juni 1899 wegen der Artikel: „In Malomeritz“ und „Pfälische Scandalchronik“ nach §§. 63 und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Jglau hat mit dem Erkenntnis vom 23 Juni 1899, Nr. 5/2, die Weiterverbreitung der Druckschrift: „Rückblick auf Oesterreich im Jahre 2000“ von Probes (Leipzig, Verlag von Otto Wigand 1898) nach §§. 24 und 36 St. G. verboten.

Kuratele.

L. cz. L. 2/99 (9) (5359 2—3)
Władę opiekunczą nad Janem Kozłeckim z Krościenka przedłuża się na czas nieograniczony i opiekunem ustanowiono Jana Cieciciela z Krościenka.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Krościenko, dnia 30 czerwca 1899.

L. cz. P. 134/98 (1) (5355 2—3)
Semen Bowcaję młodszy z Sielca bieżkowego uznany marnotrawcą, kuratorem dlań ustanowiono Włodzimierza Bowcaję z Sielca.
C. k. Sąd powiatowy.
Kamionka str., dnia 8 maja 1898.

L. cz. IV. 52/97 (1) (5351 2—3)
Piotr Sokalski z Ostrowa uznany marnotrawcą i kuratorem jego ustanowiono Kazimierza Boreikoło z Ostrowa.
C. k. Sąd powiatowy.
Bełz, dnia 22 kwietnia 1897.

L. cz. Pt. X. 83 27 (5349 2—3)
Abner vel Adolf Feintuch uznany umysłowo chorym, kuratorem jest Schachne Immerglück w miejsce zmarłego Naftalego Deichesa.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział X.
Kraków, dnia 2 maja 1899.

I. cz. L. 8/99 (5) (5338 2—3)
Andruch Wołoszyn z Chmielisk uznany umysłowo chorym, kuratorem jego ustanowiono Wasyla Wasyliszyna z Chmielisk.
Skalat, 10 czerwca 1899.

L. cz. L. 13/98 (9) (5387 2—3)
Seńko Kiertucki z Lubienia wielkiego z powodu marnotrawstwa oddany pod kuratelę.
Kuratorem jego Mykoła Orłyk z Lubienia wielkiego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Gródek, 25 stycznia 1899.

L. cz. P. 249/98 (1) (5426 2—3)
Hryńko Dudycz z Czernilawy uznany marnotrawcą Kuratorem ustanowiono Fedka Dudycza.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Jaworów, dnia 26 listopada 1898.

L. cz. L. X. 1/99 (5) (5320 2—3)
Antoni Giela uznany umysłowo chorym, kuratorem jest Józef Oleksa w Czarnej wsi.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział X.
Kraków, dnia 18 maja 1899.

L. cz. L. X. 15/98 (13) (5380 2—3)
Hermína Hoffmann uznana umysłowo chora, kuratorem jest Jan Chlipalski.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział X.
Kraków, dnia 26 kwietnia 1899.

L. cz. L. 1/99 (5) (5336 2—3)
Marya z Genyków Semczyc z Berezowa wyżnego uznana marnotrawcą.
Kuratorem ustanowiony Semen Semczyc.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Peczenizyn, 29 maja 1899.

L. cz. L. 4/99 (7) (5388 2—3)
Iwan Hauryszczyszyn, syn Wasyla, z Stronny z powodu niedośćstwa umysłu oddany pod kuratelę.

Kuratorem jego Iwan Paniów z Stronny.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Gródek, 29 maja 1899.

L. cz. P. 57/99 (1) (5435 2—3)
Petro Kossowicz w Zabłotowie uznany umysłowo niedośćnym, kuratorem jego ustanowiono Michała Kossowicza z Zabłotowa.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Zabłotów, dnia 21 lutego 1899.

L. cz. L. 6/99 (4) (5436 2—3)
Audrij Czornej Iwana z Trójcy uznany marnotrawcą.
Jego kuratorem jest Nykołaj Czornej, rolnik z Trójcy.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Zabłotów, dnia 29 marca 1899.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 74125 ex 1899. (5475)

OBWIESZCZENIE.

Wedle zawiadomienia c. k. Ministerstwa skarbu należy oczekiwać, że cukier wyrobiony z buraków, który już przeszedł do wolnego obrotu i jako taki, lub też w towarach zawierających cukier (także półfabrykatakach), jak w cukierkach, kandyzowanych owocach, czekoladzie i w innych towarach zawierających kakao, jakoteż w likierach w dniu 1 sierpnia 1899, znajdować się będzie, podlegnie dodatkowemu podatkowi w wysokości 12 h. za kilogram.

Poszczególne gatunki towarów, zawierających cukier, które podlegać będą dodatkowemu podatkowi, jakoteż przeciętna wartość cukru tych towarów, jaką przyjmować się będzie za podstawę do obliczenia dodatkowego podatku, oznaczone zostaną rozporządzeniem wykonawczem.

Kto w dniu 1. sierpnia 1899 posiadać będzie zapas cukru samego lub też we wspomnianych powyżej, cukier zawierających towarach, które dodatkowemu podatkowi podlegają, ma oznajmić ten zapas w czasie od 1 do włącznie 3 sierpnia 1899 na piśmie w dwóch egzemplarzach, podając zarazem miejsce i lokal, gdzie zapas jest przechowany.

Oznajmienie należy zapas cukru, cukierków, kandyzowanych owoców, czekolady i innych kakao zawierających towarów, jakoteż likierów, każdy z osobna bez względu na to, czy zapas odnośnych towarów przechowuje się we własnych, czy też w cudzych lokalnościach.

Oznajmienia mają być sporządzone według przepisanej wzoru, a wnosić je należy w tym oddziale Straży skarbowej, w którego okręgu służbowym znajduje się miejscowość gdzie cukier, względnie towary cukier zawierające są przechowane.

Blankiety na oznajmienia wydawać będą we właściwym czasie bezpłatnie dotyczące oddziały Straży skarbowej, Urzędy cłowe w Krakowie i Lwowie, jakoteż Urzędy podatkowe w Bieczu, Bukowsku, Boryni, Czarnym Dunajcu, Chodorowie, Dobczycach, Dubiecku, Głogowie, Gwoździec, Haliczu, Krakowie, Krakowcu, Lwowie, Łące, Makowie, Milówce, Nadwórnej, Olesku, Podbużu, Ropczycach, Rożniatowie, Starem Mieście, Starym Sączu, Szczercu, Słemienu, Tuczynie, Ustrzykach dolnych, Wiśniowcu, Wojniczcu, Wojniłowie, Zatorze, Zmigrodzie, Żabiu i Żabnie.
Gdy kto nie wniósł oznajmienia znajdującego się u niego w dniu 1 sierpnia

1899 zapasu cukru lub wspomnianych powyżej towarów cukier zawierających, lub gdyby rzeczywista ilość w porównaniu z ilością oznajmioną okazała się większą różnica wynosiła więcej niż 5%, podpadnie karze w wysokości cztero- do ośmiokrotnej kwoty ukroćonego lub na ukroćenie narażonego dodatkowego podatku.

Chociaż zarządzenia powyższe obowiązująć będą dopiero po ogłoszeniu odnośnego cesarskiego rozporządzenia, względnie wydanego do tego rozporządzenia przepisu wykonawczego to jednak wznosi się już teraz uwagę tych wszystkich osób, które posiadają zapasy cukru, lub też zapasy cukier zawierających w ich własnym interesie na to, że obowiązane będą zapasy te oznajmić.

C. k. krajowa Dyrekcja skarbu.
Lwów, w lipca 1899.

Korytowski.

KUNDMACHUNG.

Laut Mittheilung des Finanz-Ministeriums ist zu gewärtigen, dass aller Rübenzucker, welcher bereits in freien Verkehr übergegangen ist und als solcher oder in zuckerhaltigen Waaren (auch Halbfabrikaten) wie in Zuckerln, kandirten Früchten, Chocoladen und anderen cacaohaltigen Waaren, sowie in Liqueuren am 1. August 1899 vorhanden sein wird, einer Nachsteuer von 12 Hellern per Kilogramm unterworfen wird.

Die einzelnen Gattungen der der Nachversteuerung zu unterziehenden zuckerhaltigen Waaren, sowie der der Berechnung der Nachsteuer zu Grunde zu legenden durchschnittliche Zuckergehalt dieser Waaren wird im Vollzugswege bestimmt werden.

Wer am 1. August 1899 einen Vorrath an Zucker als solchen oder in den obbezeichneten nachsteuerpflichtigen, zuckerhaltigen Waaren besitzen wird, hat diesen Vorrath und zwar abgesondert an Zucker, Zuckerln, kandirten Früchten, Chocoladen und anderen cacaohaltigen Waaren, sowie Liqueur, gleichviel, ob er ihn in seinen eigenen oder fremden Räumen aufbewahrt, sowie den Ort und die Räume der Aufbewahrung in der Zeit vom 1. bis einschliesslich 3. August 1899 schriftlich in zweifacher Ausfertigung anzumelden.

Die Vorraths-Anmeldungen werden nach vorgeschriebenem Muster einzurichten und stets bei jener Finanzwachabtheilung einzubringen sein, in deren Umkreise sich der Aufbewahrungsort des Zuckers, beziehungsweise der zuckerhaltigen Waaren befindet.

Blankette dieser Anmeldungen werden rechtzeitig bei der zuständigen Finanzwach-Abtheilung, sowie bei den Zollämtern in Lemberg und Krakau, dann bei den Steuerämtern in Biecz, Bukowsko, Borynia, Czarny Dunajec, Chodorów, Dobczyca, Dubiecko, Głogów, Gwoździec, Halicz, Krakau, Krakowiec, Lemberg, Łąka, Maków, Milówka, Nadwórna, Olesko, Podbuże, Ropczyce, Rożniatów, Stare Miasto, Stary Sącz, Szczercze, Słemień, Tuczyn, Ustrzyki dolne, Wiśniów, Wiśniowczyk, Wojnicz, Wojniłów, Zator, Zmigrod, Żabie und Żabno unentgeltlich verabfolgt werden.

Wird die vorgeschriebene Anmeldung eines am 1. August 1899 vorhandenen Vorrathes an Zucker und den obgenannten zuckerhaltigen Waaren unterlassen, oder ist die vorhandene Menge um mehr als fünf Procent grösser als die angemeldete, so wird eine Strafe mit dem Vier bis Achtfachen der verkürzten oder der Verkürzung ausgesetzten Nachsteuer verhängt werden.

Obwohl diese Anordnungen erst mit der Kundmachung der betreffenden kaiserlichen Verordnung, beziehungsweise der hiezu zu erlassenden Vollzugsvorschrift in Kraft treten, so werden alle Personen, die Vorräthe an Rübenzucker oder an zuckerhaltigen Waaren besitzen, in ihrem eigenen Interesse schon jetzt auf die ihnen obliegende Anmeldepflicht hiemit aufmerksam gemacht.

K. k. Finanz-Landes-Direction.
Lemberg, im Juli 1899.

Korytowski.

ОПОВІЩЕННЯ.

Після завідомлення Міністерства скарбу належить очікувати, же всякий цукор в бураків, який дістав ся до вільного обороту і яко такий або в товарах, містять цукор також півфабрикатах як в цукорках, кандизованих овочах, чекуляді і інших товарах какао містять також і в лікерах буде знаходити ся дня 1 серпня 1899, підпадати буде оплаті по 12 геллерів за 1 килограм.

Поодинокі роди товарів містять цукор, а підлягаю чим додатковому податку, як і пересічний зміст цукру в тих товарах, котрий належить прийняти за підставу до обчислення податку додаткового означити ся в дорозі розпорядження виконавчого.

Хто дня 1 серпня 1899 буде посідати запас додатковому податку підпадаючого цукру яко такого, або в вище наведе-

них товарах містять цукор, має о тім запасі, а іменно що до цукру цукорків, кандизованих овочів, чекуляді і інших товарів містять какао, віддільно предложити в часі від 1 до вклучно 3 серпня 1899, заявлене в двох примірниках без огляду чи той запас перековує в власних, або чужих льокалях.

Заявлене о запасах належить списовати після приписаних взорів і вносити все до того відділу сторожи скарбовой, в котрого округі знаходить ся місце перекована цукру взглядно товарів містять цукор. Блякетти на ті заявленя будуть видавати безплатно всі відділи сторожи скарбовой, уряди цлові: у Бьвові і Кракові і уряди податкові: в Бічу, Буковку, Ворині, Чорнім Дунайці, Ходорові, Добчидах, Дубичку, Глобові, Гвовьзю, Галичу, Кракові, Краківцю, Львові, Луці, Макові, Мілівці, Надвірній, Олеску, Подбужи, Ропчидах, Рожнятові, Старім місті, Старім сончу, Ширцю, Слемеї, Тичині, Устриках дольних, Висничу, Висновичку, Войничу, Войнилові, Заторі, Жмигроді, Жабю, Жабні.

Бєди не заявить ся запасу цукру або вище наведених товарів містять цукор, находячого ся дня 1 серпня 1899, або єли находяча ся кількість переносит більше як о пять процент кількість заявлену, то наложити ся кару в четиро до осьморазовой кількості укороченого або на укорочена виставленого податку додаткового.

Хотя ті зарядження значуть обовязувати доперва до оголошено допичного цісарского розпорядження, взглядно припису виконавчого, который выдаєт ся, то однак звертає ся увагу вже тепер всіх осіб, посідаячих запасы цукру в бураків або товарів містять цукор, в їх власнім інтересі на тяжачий на них обовязок заявленя тих записів.

Ц. к. краєва Дирекція скарбу.
Львів, в липню 1899.

Коритовскі.

L. 59336 (5445)

Obwieszczenie.

W rejestrze A) dla Kas zapomogowych zarejestrowano z dniem 10go lipca 1899 r., zmianę statutu „Katoickiej zarejestrowanej Kasy zapomogowej „Przyjaźń“ we Lwowie“ z potwierdzeniem po myśli §. 7 ustawy z 16 lipca 1892 Dz. pr. p. nr. 202, że ten statut odpowiada postanowieniom zawartym w §. 60 ustawy z 30 marca 1888 Dz. pr. p. nr. 33 co do ubezpieczenia robotników w wypadek choroby w Kasach chorych przy towarzystwach.

Zarazem zarejestrowano zmieniony skład zarządu kasy, mianowicie, że w miejsce ustępujących członków zarządu Antoniego Leina, Józefa Grzegorza Piotrowskiego i Michała Piecucha, wybrano do zarządu na walnem zgromadzeniu z dnia 23 kwietnia 1899 Władysława Hordyńskiego, szewca, Ferdynanda Kotusińskiego, muzyka, i Franciszka Panka, rymarza.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 10 lipca 1899.

L. cz. Prez. 2022 18/99 (5455)

Prezydum c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie zamianowało na trzecią zwyczajną z dniem 1 września 1899 rozpocząć się mającą kadencję sądu przysięgłych przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnowie przewodniczącym Trybunału sądu przysięgłych Radę dworu i prezydenta sądu obwodowego w Tarnowie Stanisława Dolińskiego, zaś zastępcami przewodniczącego wiceprezydenta dr. Władysława Zaklikę tudzież c. k. radców sądu krajowego Stanisława Dembowskiego, Michała Gołaba i dr. Karola Windakiewicza.
Tarnów, 12 lipca 1899.

G. Zl. Nr. I. 25/99 2 (4761 2—3)

Das k. k. Bezirksgericht in Zbaraż fordert den Inhaber der von der Agentenschaft in Lemberg der k. k. priv. Riunione Adriatica di Sicurtia in Triest bestätigte Abschrift des vom Bittwerber Lukas Ciuprak unterfertigten zur Polize Nr. 70587 gehörigen, in Verlust gerathenen Darlehens-Reverses ddo Zbaraż 21 Februar 1892 über 100 fl. ö. W. lautend auf, dieselbe dem Gerichte binnen einem Jahre von der letzten Verlautbarung dieses Ediktes angerechnet hiergerichts anzuzuzigen widrigens nach Verlauf dieser Frist auf Antrag diese Abschrift als amortisirt betrachtet werden wird.

K. k. Bezirksgericht Abtheilung I.
Zbaraż, den 13 Juni 1899.

„FLIRT“ „KRAJ“

Najlepsze tutki i bibulki w książeczkach z papieru sassowskiego wyrobu

S. W. Niemojowskiego

we Lwowie.

Wszędzie do nabycia.

254

CYRK HENRY

W sobotę dnia 15 lipca o godz. 4-tej po południu

Nadzwyczajne przedstawienie

po cenach niższych, 15 najlepszych numerów

i słoń Jonni.

Wieczorem o 8-mej

Wspaniałe przedstawienie

Jeszcze tylko 4 dni „Miss Charmion“ Gwiazda Ameryki

The 2 Leodardy, gimnastycy rekowi.

Jutro w niedzielę przedstawienie.

Urobne ogłoszenia

Do sprzedania Album międzynarodowe na cześć Kolumba (1892 Medyolan) z autografami znakomitości całego świata (4to, 400 stron) samych autografów polskich poetów, uczonych itd., 30 str. Bliższa wiadomość w Agencji dzienników Pasaż Hausmana.

Pokupuję na stacjach galicyjskich lub węgierskich kolei gotowe dębowe podkłady (szpały), pruski profil, rozmiar 2.70 a 2.50 mt. 15/25, 15/24, 14/24 ctm. Oferta z wymienieniem ceny, ilości i stacji pod chiffrą: „Pokładv“ Agencja dzienników Lwów, Pasaż Hausmana.

Dywany perskie i portyery

prawdziwe (starożytne) sprzedaje, kupuje i wypożycza, jakoteż przyjmuje do przechowania Skład dywanów „AU LOUVRE“ Lwów, ul. Sykstuska l. 6. Ułgi w spłatach wedle umowy. Na żądanie wysyłamy nasze bogato ilustrowane cenniki darmo i oplatnie. 835

Bzepe pastewna

ścienniankę (Stoppelrübensamen) nasienie pewne i świeże, litr 1 zł., poleca J. Bulsiewicz, skład nasion w Bochni. 710

Nowości w parasolkach,

kapeluszkach, bluzkach, rekawiczkach, welonach, koronkach i wstążkach po zaskakująco niskich cenach.

„Maison de Nouveautés“ Madame

Berta Fiedler, 835

Lwów, plac Kapitulny l. 3.

Zawiadomienie

dla c. k. Urzędników. Ułgi w spłatach wedle umowy bez podwyższenia cen

udzielamy wszystkim c. k. urzędnikom państwowym i prywatnym, księżom, adwokatom, lekarzom, właścicielom jako też wszystkim na dobrem stanowisku będącym osobom w razie potrzeby zakupu towarów inianych i płócennych jako to: szyfonów, gradłów, bielizny na pościel i stołowej, prześcieradeł, gotowej bielizny, męskiej, damskiej i dziecięcej tudzież dywanów ściennych nad i przed łóżka, salonowych, do jadalni i innych pokoi, do cerkwi i przed ołtarze, dalej ehodników, koców, kotder watowanych, der na konie, oerat, linoleum, kap na stoły i łóżka, makatów, gobelinów i wiele innych potrzebnych artykułów.

Przy zakupnie całych wypraw ślubnych udzielamy również ulg w spłatach.

Pisemnie lub ustnie należy się zgłosić do Magazynu „AU LOUVRE“, we Lwowie, ul. Sykstuska 6. (Pasaż Hausmana).

Na żądanie wysyłamy na prowinę cenniki gratis i franko. 835

K. k. Staatsbahn-Direction in Stanislau.

ad Zl. 39515/4.

Verkauf von Altmaterialien.

Die gefertigte k. k. Staatsbahn Direction beabsichtigt nachstehend angeführte, im Materialmagazine in Stanislau lagernde Altmaterialien im Wege einer öffentlichen Offert-Concurrenz zu verkaufen, und zwar:

Nr.	Nähere Bezeichnung der zum Verkaufe bestimmten Materialien	Menge in Kilogram
1	Altes Eisenblech bis 4 ^m Stärke auch Blechabfälle (darunter 3 alte Gasreservoirs im Gewichte von 847 Kg).	40000
2	Alte eiserne Siederöhren	18000
3	Altes Tenderblech	8000
4	Altes Plattenblech auch Kesselbleche über 4 ^m Stärke	11500
5	Alter Eisendraht	200
6	Altes Gusseisen unverbrannt in kleinen Stücken	20 00
7	„ „ (alte Bremsklötze)	20000
8	„ „ verbrannt	6000
9	Pauschisen unverbrannt	25000
10	„ verbrannt	7000
11	Zerreisen	15000
12	Alte Radsterne mit schmiedeiserner Stabe	5545
13	Gusseiserne Bohr-Späne	200
14	Schmiedeiserner und Stahldrahtspänne (im Freien lagerd)	50000
15	Blatfederstahl	1950
16	Volutfederstahl	2000
17	Werkzeugstahl	120
18	Galvanisches Kupfer	80
19	Altes Packfong	50
20	Kupferspäne	1300
21	Messingspäne reine	450
22	Metallspänne von Rothguss	15 0
23	Altes Zinkblech auch Zinkblechabfälle	150
24	Telegrafenzink	180
25	Oelfässer bis 2 Hl. Inhalt	Stück 130
26	Packfässer	„ 170

Die diesbezüglichen auf den hiezu aufgelegten Formularen verfassten und gestempelten Offerte sind gesiegelt und mit der Aufschrift „Offert auf Ankauf von Altmaterialien“ bis zum 29 Juli l. J. 12 Uhr Mittags bei der gefertigten k. k. Staatsbahndirection einzureichen.

Um 10 Uhr Vormittags erfolgt am nächsten Tage die commissionelle Eröffnung der Offerte, wobei die Herren Offerenten zugegen sein können.

Gleichzeitig mit dem Offerte, jedoch „separat“ ist ein Vadium in der Höhe von 10% der ganzen Kaufsumme bei der h. o. k. k. Staatsbahndirections-Cassa und zwar: bis 200 fl. nur im Baar, über 200 fl. auch in Wertheffekten, letztere 10% unter dem Tagescourse, zu erlegen.

Die Offerte können auf ganze zum Verkaufe bestimmte Mengen oder nur auf Theilquantitäten der selben lauten und sind die Preise loco Materialmagazin Stanislau zu erstellen.

Es ist Sache der Herren Offerenten die zum Verkaufe bestimmten Altmaterialien zu besichtigen, indem etwaige wegen Qualität der erstandenen Materialien vorgebrachten Reclamationen nicht berücksichtigt werden.

Die bezüglichlichen Offertformularen, sowie Verkaufsbedingungen sind bei der gefertigten k. k. Staatsbahndirection erhältlich.

Offerte, welche auf dem vorgeschriebenen Formulare nicht verfasst werden, oder den obangeführten Bestimmungen nicht entsprechen, bleiben unberücksichtigt.

Die k. k. Staatsbahndirection behält sich das Recht vor, die eingelaufenen Offerte rücksichtlich der ganzen offerirten Menge oder nur auf Theilquantitäten zu berücksichtigen oder auch ganz abzulehnen.

Die k. k. Staatsbahn-Direction Stanislau.

KRYNICA

Poczta
3 razy dziennie,
Urząd telegraficzny
w miejsc

c. k. Zakład zdrojowy w Galicyi.

Stacja kolei
Muszyna - Krynica
z Krakowa 8 godz
ze Lwowa 12 godz.
z Buda-Pesztu 12 g.
jazdy

W Karpatach 590 m. n. p. m. Od stacji kolejowej Muszyna-Krynica godzina bit j aragi. Na stacji wygodne powozy.

Srodki lecznicze: Zdroje: „Zdrój główny“ i „Slotwinka“ bardzo silnej szczawiy wapiennej i magneziowo-sodowo-żelazistej.

Kąpiele mineralne bardzo obfite w kwas węglowy wolny, metodą Schwarza ogrzewane.

Nader skuteczne kąpiele borowinowe. Kąpiele gazowe z czystego kwasu węglowego.

Skarbowy Zakład hydropatyczny pod kierownictwem specjalisty dr. H. Ebera.

Kąpiele rzeźne, elektryczne i mięsienne (massage), leczenia dyetetyczne i tezonowe.

Klimat wzmacniający podalpejski.

Wody mineralne krajowe i wszelkie zagraniczne.

Kefir. Żytyca. Mleko sterylizowane. Ginnastyka lecznicza. Apteka.

Lekarz zakładowy dr. L. Kopff z Krakowa stale cały czas ordynujący. Nadto 12 lekarzy wolno praktykujących.

Mieszkania przeszło 1500 pekoj z całkowitym komfortem urządzonych w cenie od 60 ct. dziennie zwyz.

Dom zdrojowy z hotelem. — Czytelnia i wypożyczalnia książek. — Restauracye. — Pensjonaty prywatne. — Hotele. — Cukiernie. — Kościół katolicki, kaplica. — Cerkiew — Muzyka zdrojowa stała (dyr. A. Wronski). — Stały Teatr. — Koncerta. — Odszyty. — Bale. — Wy-cieczki towarzyskie do lasu. — Place gry. — Spacerzy w uroczu okolice Karpat. — Rozległy park szpilkowy wzorowo urządzony około 100 morgów obszaru.

Frekwencya w r. 1898 4730 osób.

Sezon od 15 maja do 30 września. W maju, czerwcu i wrześniu ceny kąpielej, pomieszkań w domach skarbowych i potraw w restauracyi domu zdrojowego o 25 proc. niższe.

W lipcu i sierpniu nie udziela się ubogim żadnych ulg, jak uwolnienie od taks kur. itp.

Rozsyłka wód mineralnych krynickich od kwietnia do listopada, składy we wszystkich większych miastach i za granicą.

Bliższych wyjaśnień na żądanie udziela, broszury i prospekta rozsyła

c. k. Zarząd zdrojowy w Krynicy. 4196

Wyjątkowa nędza. Wdowa po krawcu, czworo dzieci, jedno 3 tygodni, bez najmniejszego utrzymania, prosi o pomoc. Anastazy Gramatyka, ul. Łyczakowska 22.

Podzina z 5 dziećmi, będąca w wielkiej potrzebie, prosi dla dzieci o starą odzież, bądź jakąkolwiek pomoc. Wiadomość Lwów, ul. Hausnera 12, drzwi nr. 12.

C. k. Dyrekcya kolei państw. w Stanislawowie.

(5447)

Sprzedaż starych materyałów.

Podpisana c. k. Dyrekcya kolei państwowej zamierza w drodze publicznej rozprawy ofertowej sprzedać niżej wymienione, w magazynie materyałowym w Stanislawowie się znajdujące przedmioty, a mianowicie:

Lp.	Bliższe oznaczenie materyałów przeznaczonych na sprzedaż.	Ilość w kilogr.
1	Stara żelazna blacha do 4 ^m gruba i odpadki z blachy (pomiędzy tem 3 stare rezerwoary gazowe ważące 847 kg.)	40000
2	Stare rury żelazne	18000
3	Stara blacha z tendrów	8500
4	Stara żelazna blacha nad 4 ^m gruba, także blacha kotłowa	11500
5	Stary drut żelazny	200
6	Stare niespalone żelazo lane w mniejszych kawałkach	20000
7	Stare kłocce hamulcowe (lane żelazo)	20000
8	„ żelaziwo spalone	6000
9	„ niespalone żelazo kute	25000
10	„ spalone żelazo kute	7000
11	Drobne żelaziwo	15000
12	Stare gwiazdy z kół z kutymi piastami	5545
13	Wióra z żelaza lanego	200
14	„ z żelaza kutego względnie ze stali (na wolnem powietrzu depon.)	50000
15	Stal sprężynowa płaska	1950
16	„ „ spiralna	2000
17	„ z narzędzi	120
18	Miedź galwaniczna	80
19	Stary pakfong	50
20	Wióra z miedzi	1300
21	„ z mosiądzu czyste	450
22	„ z brązu	1500
23	Stara blacha cynkowa i odpadki z blachy cynkowej	150
24	Cynk z baterij telegraficznych	180
25	Bezki z oleju do 2 Hl. objętości	szt. 130
26	„ do pakowania	„ 170

Oferty wystawione na przeznaczonych do tego formularzach, opieczętowane i zaopatrzone napisem: „Oferta na kupno starych materyałów“ należy wnieść do c. k. Dyrekcji kolei państwowej w Stanislawowie najpóźniej do 12 godziny w południe dnia 29 lipca b. r.

Każdy arkusz oferty opatrzyć należy znacznikiem stempowym na 50 ct.

Ofertowemu przysłuży prawo być obecnym przy komisijnem otwarciu ofert, które nastąpi dnia 30 lipca b. r. o godzinie 10 przed południem.

Równocześnie z wniesieniem oferty, jednakże oddzielnie, złożony należy w kasie podpisanej c. k. Dyrekcji wadium w wysokości 10% sumy na zakupno przeznaczonej, a to poniżej 200 zł. tylko w gotówce, ponad 200 zł. także w papierach wartościowych, które przyjęte będą w wartości o 10% niż kursu dziennego. Oferty opiewać mają na całą ilość sprzedac się mającego materyału lub też na pojedyncze części; ceny podać należy loco magazynu materyałowemu w Stanislawowie.

Formularzy na oferty, jakoteż wykazów warunków, dotyczących niniejszej sprzedaży, dostarczą na żądanie podpisana c. k. Dyrekcya kolei państwowej.

Oferenci powinni w swoim własnym interesie obejrzeć przeznaczone do sprzedaży materyały, gdyż reklamacye wniesione co do jakości zakupionego materyału nie będą uwzględnione.

Oferty, które na przepisany formularz nie będą sporządzone, lub też powyżej wymienionym postanowieniom nie będą odpowiadały, nie zostaną uwzględnione.

C. k. Dyrekcya kolei państwowej zastrzega sobie prawo przyjęcia oferty bądźto na całą ilość ofiarowanego materyału, bądź tylko na część jego.

Również zastrzega sobie c. k. Dyrekcya kolei państwowej prawo zupełnego odrzucenia oferty.

C. k. Dyrekcya kolei państwowej w Stanislawowie.